

PÖYTÄTENNIS

Lehdessä mm.:

- Päävalmentajan mietteitä
- SM-kilpailut: seniorit, juniorit ja veteraanit
- Seurojen saleilla: Kuopio, Espoo ja Pori

1 • 2007

Liittomme lehti täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Joitakin seurojen julkaisuja tehtiin jo aiemmin, mutta Suomen Pöytätennisliitto aloitti oman lehtensä julkaisemisen vuonna 1957.

Merkkivuoden kunniaksi julkaisemme tässä ensimmäisen Pöytätennislehden pääkirjoituksen, jonka laatijana oli silloinen puheenjohtaja Curt Åkerberg.

Pöytätennislehti 50 vuotta sitten

Pääkirjoitus/ Curt Åkerberg

Lukiessanne tätä kirjoitusta on eräs liittomme suurimmista ja vaikeimmista ratkaistavissa olevista pulmista saanut ratkaisunsa – liittomme oma lehti on syntynyt ja ensimmäinen numero on nähnyt päivänvalon. Jokainen meistä voi mielikuvituksensa mukaan luoda oman kuvan sen tärkeydestä. Liioittelematta voimme kuitenkin todeta, että tämän lehden avulla voi jokainen maassamme pöytätennisurheilua harrastava pysyä "tilanteen tasalla" pöytätennismaailman tapahtumista, sillä se miten Pöytätennis-nimisen lehtemme toimitus on kokoonpanttu, antaa vakuuttavan lupauksen siitä, että tämä lehti tulee antamaan jokaiselle jotakin pöytätennistapahtumista kotona ja ulkomailla.

Liiton johdolle tämä lehti tulee merkitsemään sitä, että liittomme tiedoitukset ja liiton johdon julkiset päätökset ja ohjeet todella tulevat kaikkien tietoon eivätkä jää seurojen herra sihteerien pöytälaatikkoihin "Ruususen unta" nukkumaan. Pöytätennistä harrastaville teollisuuslaitoksille "Pöytätennis" tulee antamaan jatkuvasti tietoja Liiga-sarjan kehittymisestä ja samalla ehkä mainitsemaan jotain juuri "meidän" ottelusta. Suomen naispelaajat tulevat naisten osaston välityksellä saamaan ohjeita valmennusohjelmansa laatimisesta ja muista siihen liittyvistä asioista. Lehden ulkomaanosasto tulee myös tekemään kaikkensa, jotta me kaikki helposti voisimme saada tietoja siitä, mitä ulkomailla tapahtuu.

Landets svenskspråkiga spelare komma också att få sina egna svenskspråkiga artiklar, om också tidningens redaktion, på grund av ekonomiska skäl, icke kan tänka sig att översätta alla finskspråkiga artiklar till svenska, lika litet som de på svenska skrivna artiklarna, med några få undantag, icke komma att översättas till finska. Förbundets och distriktens officiella meddelanden komma däremot att införas i tidningen på såväl svenska som finska.

Onnittelen Suomen pöytätennistä harrastavaa urheiluväkeä tämän lehden syntymisestä!

Käytän samalla tilaisuutta hyväkseni ja kiitän Pöytätennis-lehden toimitusta siitä suurenmoisesta ja aikaa vieneestä työstä, mitä se tämän lehden aikaansaamiseen jo toista vuotta mitään ansaitsematta on suorittanut. Samalla toivon, että se taakka, minkä toimitus nyt vapaaehtoisesti on ottanut omille hartioilleen, ei tulevaisuudessa kävisi liian raskaaksi. Auttakaamme me kaikki heitä heidän työssään omilla mahdollisuuksillamme ja omalla tavallamme, jotta tämä juuri syntynyt lehti – oma lehtemme – aina voitaisiin pitää edustavana ja sisältönsä nähden meille kaikille jotain antavana.

Antakaamme siis toimitukselle tunnustuksemme ja liitykäämme heidän julkaisemansa Pöytätennis-lehden tilaajien joukkoon.

JULKAISIJA, TOIMITUS

Suomen Pöytätennisliitto ry
Mannerheimintie 124 A 23
00270 Helsinki
Puh. (09) 877 1257
Fax (09) 877 1267
Sähköposti:
taneli.keinonen@kolumbus.fi

www.sptl.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Simo Pokki
Puh. 0400 591 640
Sähköposti: simo.pokki@edufin.fi

TOIMITUSKUNTA

SPTL:n tiedotusvaliokunta

VASTAAVA TOIMITTAJA

Jarmo Siekkinen
Puh. 040 595 0106
Sähköposti:
jarmo.siekkinen@globex.fi

LEVIKKI

1000 kpl SPTL:n lisenssipelaajille

PAINOPIIKKA

T-Print, Hyvinkää

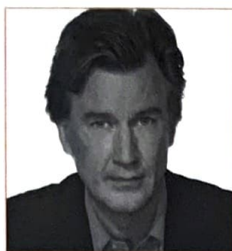
**AINEISTO, TILAUKSET,
OSOITTEENMUUTOKSET:**

SPTL:n toimisto

ISSN 0780-9182

KANNEN KUVAT:

Asko Kilpi (SM)
KuPTS ja PTEspoo

Pöytätenniksen harrastajamäärä nousuun

Pöytätennis on äärimmäisen upea laji. Kaikki tuntevat sen, osa tutuilla nimillä pingis tai ping-pong, jota osa omasta väestä kovasti tuntuu karttavan. Lajin fyysiset vaatimukset ovat joustavat, huipputasolla erittäin kovat ja harrastajatasolla asettuvat harrastajalle sopivaksi. Laji soveltuu kaikenikäisille ja erinomaisesti myös liikuntarajoitteisille.

On periaatteessa lajia ajatellen aivan sama kuka mailaan tarttuu. Kun lisenssipelaajien määrä on tällä hetkellä liian alhainen, on meidän oltava iloisia jokaisesta joka lajia haluaa harrastaa. Liiton on myös tehtävä voitavansa harrastustoiminnan lisäämiseksi vaikka se ei olekaan varsinainen ydintehtävä. Työpaikkaliikunta, koulupingis, ikäihmisten liikunta, vammaisliikunta, nuorisotilojen pingis, kaikki ovat erittäin tärkeitä.

Liiton varsinainen tehtävä on edistää pöytätennistä kilpaurheiluna. Liiton toiminnan perustana on seuratyö. Liitto on itse asiassa olemassa vain seuroja ja niiden jäseniä varten. Tässä tehtävässä toiminnan tulokset voisivat olla parempiakin. Toisaalta on syytä tuijotella sillä tavalla syvälle peiliin, että liitto olemme me, pöytätenniksen harrastajat ja seuramat. Ei ole olemassa mitään salaperäistä "Ne" jossain. Jokainen tietää sen tokaisun, että "Miksei "NE" tee mitään?". Tähän voi sinänsä todeta, että ne voisi olla me ja jatkossa me yritämme saada aikaan parempia tuloksia.

Pöytätennisliitto ja hallitus uusii strategiaa ja tavoitteita. Mitään dramaattista ei näillä voimavaroilla ole luvassa, jonkinmoinen terävöittäminen tulee tapahtumaan. Keskeinen valinta tullee olemaan voimavarojen kohdentaminen elinvoimaisten seurojen työn tukemiseen ja vahvistamiseen. Lajin levittämiseen eli uusien seurojen perustamiseen tähtääviin toimenpiteisiin palataan jalka tärkein tavoite on lähempänä. Tärkein tavoite on saada seurojen toiminta mahdollisimman ammattimaiselle tasolle.

Pöytätenniksen ja seurojen suuri haaste on luoda toiminnalle ja harrastamiselle taloudelliset edellytykset. Pöytätenniksessä ei varsinaisesti nykyisellään raha liiku. Se on ongelma, sillä ilman rahaa eli pelkällä talkootyöllä ei saada nykyaikana aikaan riittävän laajaa ja tasokasta toimintaa. Keskeinen ratkaistava asia seuroissa on valmentajien ja ohjaajien palkkiot ja palkitseminen. Ilman niitä ei pöytätennis pysty merkittävästi kasvamaan.

Liitto tulee järjestämään jatkossa seurakoulutuksia ja -tapaamisia, joiden tavoitteena on antaa seuroille tietoa, ideoita ja malleja toiminnan kehittämiseen. Toivon, että jokainen seura olisi tilaisuudessa ottaa näihin tilaisuuksiin osaa. Yhdessä me voimme kasvattaa lajin harrastajamäärää ja nostaa lajin tasoa. Panokset on nyt laitettava seuratyön kehittämiseen huippupingistä unohtamatta!

Simo Pokki
Puheenjohtaja

Päävalmentaja Emanuel Christiansson: Asenne ennen rankingia

-Päävalmentajana näen, että pelaajan asenne ja halu taistella on tärkein. Rankingsijoitukset eivät ole yhtä tärkeitä. Vaatimuksille on asetettava rajat ja niistä on pidettävä kiinni, sanoo Suomen Pöytätennisliiton uusin päävalmentaja ruotsalainen Emanuel Christiansson.

Liiton uuden päävalmentajan tapaa jokaisena arki-iltana Ruskeasuon hallilta. Opetettaviin kuuluu mm. Miikka O'Connor.

- Tärkeä asia on, että uskomme omiin mahdollisuuksiimme. Pelaajat, vanhemmat sekä valmentajat on saatava uskaan, että menestymisen mahdollisuksia on. Meidän pitää löytää seurat, jotka ovat valmiita tekemään päätöksiä ja kovaa työtä. Nyt tarvitaan myös lisää pelaajia, lisää valmentajia ja lajin sisälle positiivinen ilmapiiri. Jos onnistumme saamaan jonkun huipulle, sillä on paljon merkitystä lajin arvostukselle, sanoo Emanuel. - Oikotietä ei kuitenkaan ole. Olen nähnyt kun Tanska nousi Euroopan mestariksi ja miten paljon se vaati työtä ja otti aikaa.

Resursseja harjoitteluun

Päävalmentajan mielestä liiton vähäisiä resursseja ei pidä osoittaa pelkästään kilpailumatkoihin, vaan tukea harjoittelua, viedä pelaajia harjoittelemaan ulkomaille ja toisaalta tuoda harjoitusvastusta ulkomailta Suomeen. - Kun meillä ei ole montaa huippupelaajaa, on tärkeää tukea niitä, joilla on halu harjoitella, oikea asenne ja halu antaa jotakin suomalaiselle pöytätennikselle, Emanuel sanoo. - Kun tulin Suomeen, tiesin, että taso ei ole

yleisesti ottaen korkealla, mutta potentiaalia on ja sen kanssa pitää tehdä pitkäjänteistä työtä. Seuratyön osalta tilanne oli huonommin, kuin odotin. Olin alussa vähän huolestunut. Erilaisia voimakkaita tahtoja ja mielipiteitä oli runsaasti, mutta halua tehdä työtä vähemmän. Meillä on mahdollisuus saavuttaa menestystä, mutta siihen tarvitaan liiton johdon tuki erityisesti seurojen kehittämistyöhön. Olen onnellinen myös aina, kun joku ns. vanhemmista tähdistä on mukana nuorempien harjoittelussa.

- Vähän huolissani olen harjoittelusta seuroissa. Onko se riittävän laadukasta, mietiskelee Emanuel, joka on kiitettävän aktiivisesti itsekin vierailut seurojen saileilla.

15 vuotiaasta valmentajana

Emanuel Christianssonin valmentajanura alkoi varsin nuorena. Pöytätenniksen hän aloitti kertomansa mukaan 10 vuotiaana. Ohjelmaan kuului monia muitakin urheilulajeja. Parhaat kaverit kuitenkin pelasivat pöytätennistä ja se vei Emanuelinkin mukaansa. Opettaminen kiinnosti ja valmentajan ura pelaamisen ohella alkoi jo 15 vuotiaana. Muutettuaan Halmstadiin hän pelasi samassa seurassa kuin legendaariset Tickan Carlson ja Jörgen Persson. -Seurassa oli paljon hyviä pelaajia ja kiinnostus edustusjoukkueeseen oli kova. Kun minulle selvisi, että en yllä sille tasolle, painopiste siirtyi valmentamisen puolelle, kertoo Emanuel.

Peli- ja valmennusura jatkui Saksassa ja jälleen Ruotsiin palattuaan Halmstadissa. Seurasi erilaista seura- ja aluettyötä, mm. Euroopan Top 12 valmistelut -97. Tie kulki taas opinahjoon - Tukholman yliopistoon - liikunnan opiskeluun. 1999 vuorossa oli tehtävä Spårvägenin päävalmentajana opiskelujen ohessa, kohteena olivat sekä seniorit että nuoremmat pelaajat. Vuonna 2003 päättyivät opiskelut. Nyt seuratyö

alkoi Tyresössä samaan aikaan kun kansainvälinen pöytätennisliitto tarjosi hänelle tehtäviä lajin kehittäjänä ja leirittäjänä.

- Ruotsissa pöytätenniskerhot ovat vahvoja. Harrastajia on runsaasti ja ainakin osittain valmentajat ovat palkattuja. Toiminnassa on suunnitelmallisuutta, mutta tänä päivänä myös runsaasti ongelmia. Kilpailu harrastajista ja resursseista on kovaa myös Ruotsissa ja pöytätenniksen osalta taantumaa on nähtävissä, sanoo Emanuel.

Kehittyminen ja onnistumisen ilo

- Itse haluan olla ennen kaikkea valmentaja ja vetää harjoituksia salilla, mutta kunianhimo ja koulutus vetää enempään. On vaikea sanoa ei, kun pyydetään. Parasta on kuitenkin nuorten ihmisten kanssa työskentely. Nähdä onnistumisen iloa ja kehittymistä, sanoo Emanuel Christansson. Hänen työviikkoonsa kuuluu osallistuminen Mäkelänrinteen urheilulukion harjoituksiin kaksi kertaa viikossa sekä toimistotunteja ja valmennustunteja jokaiselle arkipäivälle.

- Sosiaalinen elämä jää työviikon aikana vähän kapeaksi ja välillä olo on lievästi yksinäistä, varsinkin kun tyttöystävä asuu Tukholmassa. Onneksi Skype (internetpuhelin-yhteys) on olemassa.

Teksti: Jarmo Siekkinen

PÖYTÄTENNIS

Suomen Pöytätennisliiton hallitus:

Puheenjohtaja Simo Pokki, 0400-591 640, e-mail simo.pokki@edufin.fi

Varapuheenjohtaja Asko Rasinen, 0400-444 779, asko.rasinen@kolumbus.fi

Jäsenet

Asko Kilpi, 040-862 1041, asko.kilpi@welho.com

Mikko Lehto, 045-6702 617, mikko.lehto@ptespoo.net

Eero Salmenkivi, 040-830 1409, eero.salmenkivi@helsinki.fi

Jarmo Siekkinen, 040-595 0106, jarmo.siekkinen@globex.fi

Petri Soine, 0400-615 232, petri.soine@kolumbus.fi

Matti Tamminen, 040-562 0066, matti.tamminen@pp4.inet.fi

Pekka Tennilä, 050-400 4341, pekka.tennila@kolumbus.fi

Jens Weckström, 040-556 7909, jens.weckstrom@pp.inet.fi

Sileka

Sähkölämmön asiantuntija

- Lattialämmitys
- Kattolämmitys
- Erikoislämmittimet
- Sulanapito
- Lämmönsäätö

Lähetä meille kuva kohteestasi!

Saat maksuttoman ehdotuksen lämmitysjärjestelmäksi ja sille kustannusarvion!

Sileka Oy/Jouni Leskinen

Puh. (019) 312 305 • Fax (019) 312 320

www.sileka.fi • jouni.leskinen@sileka.fi

Valta vaihtui, Tamminen mestari

Tampereen SM-kisoissa nähtiin jänniä kamppailuja

Nuorta pelaajapolvea edustavat TIP-70:n Timo Tamminen ja Seinäjoen Sisun Pentti Olah raivasivat tiensä Tampereen SM-kisoissa miesten kaksinpelin semifinaaleihin -Tamminen lopulta Suomen mestaruuteen asti.

Kisoissa nähtiin sukupolven vaihtumisen lisäksi useita hyvätasoisia otteluja jo alkukierroksilla.

Mikään iso vallankeikaus Suomen pingiksessa ei kuitenkaan ollut kyseessä. Myös vanha kaarti osoitti olevansa kunnossa ja moni mitalisti oli tiukoilla jo kvarttavaiheessa. Marginaalit olivat pieniä. Miesten kaksinpeliin oli ilmoittautunut 64 pelaajaa, joista 16 sijoitettiin suoraan parille. Mitaleista kamppailu oli entistä tasaisempaa ja yrittäjiä useampia. Hyvä niin. Ennen vanhaan mitalit jaettiin vuosia kvartetin Valasti – Eriksson – Kontala – Räsänen kesken.

Hervannan vapaa-aikakeskuksessa oli 3.-4. maaliskuuta ilahduttavasti täydempää katsomossa kuin monissa aiemmissa tämän vuosituhannen SM-kisoissa.

Vanhaa tamperelaista pelurikaartia näkyi ja moni lauontainen pudonnut kisailija saapui myös sunnuntaina katsomoon. Ehkä se kieli mielenkiintoisiksi povatuista peleistä sunnuntaiaamun kvartoista alkaen. Miten pärjäisi PT-Espoon Mika "Rässe" Räsänen Penttiä vastaan. Entä pitäisikö kovalyöntinen Tuomola Tampereen mainetta yllä ja yllättäisi Westikan Aki Kontalan? Ottaisiko PT:n varma Pasi Valasti kolmannen perättäisen? Lauantai-iltana oltiin jo nähty yksi kisojen huikimmista peleistä, kun Tuomola pudotti 55 minuuttia pitkässä PT-75:n jäsentenvälisessä Eero Ahon 8:n joukosta. Peli oli Nääshallilla nähtävien "Eero lyö - Tuomo nostelee" -erien toisinto. Sunnuntaina Aki ilmestyi hallille kuumees-

sa ja Tuomola pääsi ilmaiseksi semiin Pasia vastaan. Tämä oli omassa kvartassaan pudottanut selkeästi Toni Soineen. Pasi pelityyli on myrkyä vasureille. Mika Räsänen ja Pentti Olahin kvartta oli tiukka ja erittäin hyvätasoinen 7-eräinen, jossa Rässellä oli neljännessä iso keula 3-1 -johtoon. Pentti nousi pohjanmaalaisittain sillasta voittoon. Juho Poutanen tsemppasi hyvin tulevaa mestaria Tammista vastaan, mutta 1. erä jäi ainoaksi voitetuksi.

Semeissä pojat ja papat

Pappasemissä kohtasivat näin Tuomola ja Valasti. Mikalla oli peli ennakkoon formussa ja voitonhaluja, mutta virheettömästi lyönyttä Pasia vastaan Tuomo pyöri kuin Stockmannin ovissa (0-4) eikä omaan pelinrakenteluun tullut paikkoja. – Pasi pelasi tosi hyvin, Mika kehui. Miesten kaksinpelin parhaaksi otteluksi kohosi Pentti Olahin ja Timo Tammisen semifinaali. Pentin salamannopea pinta-

käsi ja Tammisen rystysivallukset toivat tuulahduksen nykyaikaisesta pingiksestä Pentti johti 2-1, mutta hurlumhei-pelin heikkoutena on vielä ailahtelevaisuus. Jatkossa kun ajatus ja peli pysyvät kasassa koko ottelun, Pentti on vaikea voitettava. Finaalista voi sanoa fraasinomaisesti, että molemmilla oli mahdollisuus voittoon. Yleisöystävällinen 7-eräinen jälleen. Pasi hukkasi etsikkopallonsa kuudennessa, ja taitava Tamminen käytti mahdollisuuden raivatakseen tiensä lopulta hivenen yllätykselliseen mestaruuteen. Miesten pingiksen tilanne oli yksistään näiden kisojen perusteella yllättävän pirstea. Nokka näyttäisi olevan ylöspäin. Vain pelaajien treenimotivaatio herättää kysymyksiä monen nuoren lupauksen luovuttua jo aiemmin leirityksestä ja vanhemman polven hieman jäädytellessä. Toivottavasti mahdollisimman monella niin nuorista kuin kokeneista pelureista riittää intoa harjoitella täysillä – Pentti Olahin ohella – jotta nuorista lupauksista saataisiin uusia maajoukkupelureita kansainvälisille kentille.

Milla piinasi kipeällä nilkalla

Naisten kaksinpeliin lähti 14 pelaajaa ja kaikki aloittivat lohkoissa. Ennakkoon selkeänoloisen luokan piristäjä oli uudelleen pelaamaan intoutunut Milla Valasti. Finaalipeli ennakkosuosikkia, Puistolan Pyryn seuratoveria Katja Niemistä vastaan oli erikoinen. Nilkkansa aiemmin muljauttanut Milla ei juuri pystynyt liikkumaan, mikä selvästi hämäs Katjan omaa suoritusta – Katja koetti ottaa voiton "varman päälle". Katja voitti 4-2, mutta miten olisi käynyt, jos pinnasta hyviä vastakämmeniä lyönyt Milla olisi ottanut jatkoille menneen viidennen erän ja siirtynyt 3-2 -johtoon? Semifinaalissa Katja oli osoittanut ylivoimaa MBF:n Emma Roliγια vastaan ja Milla voitti TIP-70:n Hanna Nybergin hieman tiukemmin 4-1. Semipaikoista oli kiistelty tosissaan vain Roligin ja MBF:n Janira Brinarun kesken alkulohkossa.

Naisten kaksinpelin voitti taas kerran Katja Nieminen. Finaalissa kaatui uudelleen pelaamaan intoutunut Milla Valasti. Pronssipallilla hymyilevät Emma Rolig ja Hanna Nyberg. Palkinnot jakoi liiton puheenjohtaja Simo Pokki.

Miesten nelinpelin mestariksi tulivat Mika Räsänen ja Eero Aho. Finaalissa kaatuivat Jani Jormanainen ja Toni Soine. Pronssia saivat Pasi Valasti ja Mika Tuomola sekä Timo Tamminen ja Aki Kontala, jonka sairastuminen johti luovutukseen semi-ottelussa.

Aho ja Räsänen nelinpelin kultaan

Nelinpelissä iloitsi varsinkin PT75:n Eero Aho, joka kaksinpelin pettymyksen jälkeen voitti PT Espoon Mika Räsäsen kanssa ensimmäisen henkilökohtaisen Suomen mestaruutensa kautta aikain. Semissä mestarit päihittivät kireässä 5-eräisessä Pasi Valastin ja Mika Tuomolan ja finaalissa yhtä jännäksi menneen puristuksen jälkeen PT Espoon parin Jani Jormanainen – Toni Soine. Ykkössijoitetut Aki Kontala – Timo Tamminen joutuivat luovuttamaan semifinaalin Akin kuumeen takia.

Nieminen – Valasti voittivat täpärästi

Sekanelinpelin alkupelit olivat suurista taseroista johtuen ailahtelevaa katsot-

tavaa, mutta täpäräksi mennyt finaali tarjosi jo viihdettä.

Tipin Timo Tamminen ja Hanna Nyberg antautuivat vasta viidennessä selkeän keulan jälkeen pistein 14-12. Voitto oli mennä Vantaalle jo neljännessä erässä Lopussa Pasi pelasi virheettömät ratkaisupallot ja olisiko kuuluisa voittokipsikin hiipinyt Tikkurilan parin otteisiin johtoasemassa?

Naisten nelinpelissä marssivat selkeäkin selkeämpään voittoon Katja Nieminen ja Milla Valasti. Finaalivastustajat Janira Brinaru ja Solja Virtanen (MBF) olivat aseettomia.

Teksti: Antti Jokinen

Kuvat: Asko Kilpi

Urheilija-apurahaa Esalle ja Kimmolle

Opetusministeriö on myöntänyt vuotuiset apurahat 11 vammaisurheilijalle. Rahaa jaettiin Olympiakomitean ja Suomen Paralympiakomitean esitysten pohjalta urheilijoille, joilla on kansainvälisten näyttöjen pohjalta mahdollisuus voittaa mitali Olympialaisissa, Paralympialaisissa tai muissa vastaavissa kilpailuissa.

Apurahan sai kaksi pöytätennispelaajaa Kimmo Jokinen Hyvinkäältä (ylh.vas.) sekä Esa Miettinen (Kimmon vieressä). Kimmon veroton apuraha on 6 000 euroa, Esan 15 000 euroa. Opetusministeri Tanja Saarela jakoi apurahat 7.2. Helsingissä.

Kuva: Leena Kummu,
Suomen Paralympiakomitea

LIIKUNNAN VÄLINEET

- Pallopelit
- Voimistelu ja kuntoilu
- Liikuntasalivälineet
- Yleisurheilu
- Talviurheilu
- Erityisryhmien välineet
- Pihaliikunta, leikit
- Päiväkotien liikuntavälineet

Printel
Lekolar

PL 29 01511 VANTAA PUH. (09) 82 941 FAKSI (09) 829 4327 www.printel.fi

Mailataituri iskee rennosti

– Treenaan nyt vähän rennommin, iisimmin kuin viime kaudella, sanoo pöytätenniksen tuore Suomen mestari Timo Tamminen kotipöydän ääressä Iloassa.

– Kun pelaa puhtaasti ilosta eikä ajattele liikaa kilpailuja, tulos on parempi, pohtii lukiolainen. Hän voitti miesten SM-finaalissa lähes 20 vuotta vanhemman Pasi Valastin. Nuoren miehen treenikerrat ovat vähentyneet viidestä kolmeen viikossa.

Tamminen ja vasta 15-vuotias Pentti Olah kuuluvat suomalaisen pingiksen tulevaisuuden toivoihin. Välierissä vantaalainen pehmitti hyvin lyöneen, mutta hieman hermoilleen Olahin erin 4–2. Mestaruuteen Tamminen tarvitsi neljä otteluvoittoa.

– Mestaruus oli pieni yllätys. Jos kaikki menee nappiin, voin voittaa kultaa, Suomen rankingkakkonen ajatteli ennakkoon. Valastin hän oli kukistanut kerran aikaisemmin.

– Kämmenlyöntini on rystyvä vahvempi. Syöttö on myös hyvä. Syötön palautuksia pitäisi treenata enemmän, jotta pärjäisi taitaville pelaajille, arvioi Tamminen ominaisuuksiaan pelaajana. Hän harjoittelee 5-6 pelaajan kanssa Ruskeasuolla Helsingissä.

Tamminen ei ole kiinnostunut tänä vuonna pidettävistä pöytätenniksen arvokisoista.

– Kisoissa pitää olla täydessä kunnossa, jotta niihin kannattaa lähteä.

Vaskivuoren lukiota käyvä Tamminen aikoo osallistua ylioppilaskirjoituksiin syksyllä ja vuoden päästä keväällä.

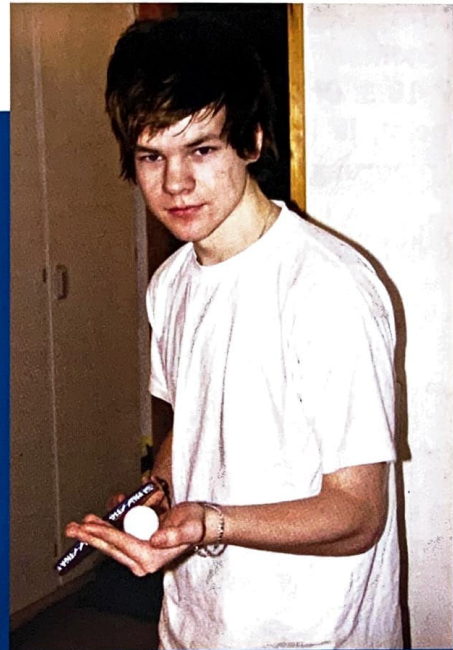
– Kun pelasin paljon, koulu ei tuntunut tärkeältä. Aineet, jossa voi tehdä ja olla mukana, kiinnostavat. Kirjojen lukeminen ei aina tunnu mukavalta.

– Jos haluaa pelata huipulla, tässä iässä pitäisi treenata 7-8 kertaa viikossa, sanoo Tamminen, joka harjoittelee ja kilpailee kotimaassa omin päin. Kansainvälisillä kisa-matkoilla on mukana liiton päävalmentaja Emanuel Christiansson.

– Kotimaassa tietää, missä vastustaja on hyvä tai huono.

Tamminen on leireillyt ja kilpaillut kerran Ruotsissa alkuvuodesta. Länsinaapurin kisoissa oli pelaajia, jotka mah-tuivat maailmarakingissa sadan parhaan joukkoon.

– Kisat onnistuivat. Pystyin pelaamaan hyvin, vaikka voit-toja ei aina tullutkaan.

– Pelasin pienenä pingistä etelässä leirintäalueella. Innos-tuin ja lähdin kokeilemaan, kuvailee Tamminen lajivalin-tansa alkua. Vanhemmatkin löivät palloa harrastuksena. Pingis oli alussa yksi laji monien joukossa. Lajivalikoi-maan mahtuivat sutjakkaasti myös futis, sähly, pesis, judo ja hiihto.

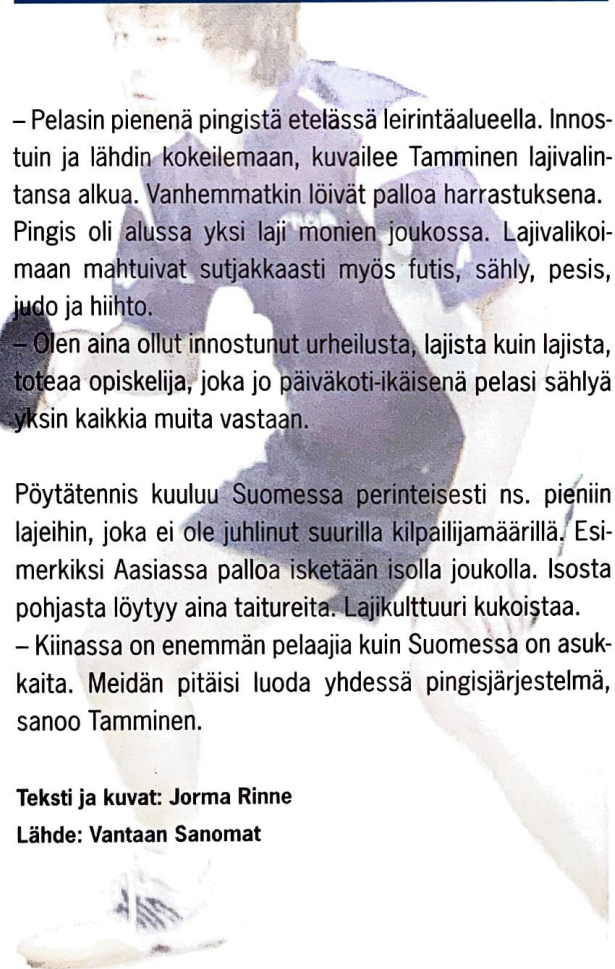
– Olen aina ollut innostunut urheilusta, lajista kuin lajista, toteaa opiskelija, joka jo päiväkotikäisenä pelasi sählyä yksin kaikkia muita vastaan.

Pöytätennis kuuluu Suomessa perinteisesti ns. pieniin lajeihin, joka ei ole juhlinut suurilla kilpailijamäärillä. Esi-merkiksi Aasiassa palloa isketään isolla joukolla. Isosta pohjasta löytyy aina taitureita. Lajikulttuuri kukoistaa.

– Kiinassa on enemmän pelaajia kuin Suomessa on asuk-kaita. Meidän pitäisi luoda yhdessä pingisjärjestelmä, sanoo Tamminen.

Teksti ja kuvat: Jorma Rinne

Lähde: Vantaan Sanomat

JUNIORI-SM Seinäjoella 17.

SeSi Seinäjoelta järjesti tämänvuotiset 13- ja 15-vuotiaiden juniorien Suomen Mestaruuskilpailut 17.-18.3. Ohessa Pekka Tennilän (pojat) ja Kari Punnonen (tytöt) raportit kilpailuista.

Poikien joukkuekilpailut

MJ-15:ssä oli mukana 11 joukkuetta. PT Espoo oli ykkös- ja SeSi kakkossijoitettu. Seinäjokisia pidettiin silti hienoisena ennakkosuosikkina koska Pentti Olahin kolmen voiton lisäksi voitiin olettaa, että Ville Julinilla on hyvät mahdollisuudet ottaa tarvittavat kaksi lisää. Tämä ennakkokaavailu vahvistui entisestään kun kävi ilmi, ettei PT Espoon Dmitry Vyskubov sairauden vuoksi voi osallistua. Semifinaaleissa SeSi löi TuKan vaivatta 5-0 ja PT Espoo PT 75:n niukasti 5-4. Näin ollen loppuottelussa kohtasivat odotetusti SeSi ja PT Espoo. Espoolaiset taistelivat hienosti ja ratkaisu saatiin vasta yhdeksännessä pelissä, jossa SeSin Mikael Aikio voitti PT Espoon Sampo Hallapään. MJ-13:ssa oli mukana ainoastaan 7 jouk-

kuetta. TuPy löi ykkössijoitetun MBF:n semifinaalissa mutta loppuottelussa voiton vei KoKa tasaisen ottelun jälkeen luvuin 5-4. Kosken Kaiun mestarijoukkueessa pelasivat Riku Autio, Lauri Kujala ja Sami Ruohonen. Turun Pyrkivän hopeajoukkueessa Alekski Parkkinen, Tomi Vainola ja Toivo Karhu.

Poikien kaksinpelit

15-vuotiaissa pooliyykköset jylläsivät. Yhteenlaskettu eräsuhde oli peräti 87-3. Tämä osoittaa selvästi kärkeimme kapeuden. Cup-vaiheessakaan ei suuria yllätyksiä koettu, ainoaksi ranking-voitoksi jäi Otto Tennilän voitto semifinaalissa Roope Kantolasta. Neljännessemifinaalissa jättiyllätys oli kuitenkin enemmän kuin lähellä kun Ville Julin kohtasi Samuli Soineen. Ville laittoi aggressiivisella pelillään kolmessa ensi erässä Samulin hätää kärsimään. Samuli pelastui verkkonauhankin avulla kolmesta ottelupallosta ja meni semifinaaliin, jossa hävisi Pentti Olahille. Toisessa semifinaalissa voiton tahtoisiempi Otto voitti Roopen viidessä erässä, viimeisen erän 11-3. Loppuottelua Pentti lähti pelaamaan hieman hurlumhei-tyyllillä ja se oli kostautua, Otto voitti kaksi erää jatkoalloilla, viides erä meni kuitenkin lopun herpaantumista lukuun ottamatta selvästi Pentille. Näin Pentti uusi mestaruutensa ja kipusi juniorien mitalitilastossa jo toiseksi Stefan Söderbergin jälkeen.

13-vuotiaissa cup-vaiheen ainoa yllätys koettiin kun Lauri Kujala (26) pudotti ensimmäisellä kierroksella Miikka O'Connorin (11). Otto Tennilä uusi mestaruutensa, ainoa erätappio tuli loppuottelussa Ville Julinille. Mestaruus oli Oton neljäs kaksinpeleissä. Pronssiset mitalit menivät Mikael Aikiolle ja Sampo Hallapälle.

Tulevasta

Pentti Olah on omassa ikäluokassaan ylivoimainen. Ensi

kauden tehoharjoittelu ulkomailla tehnee muille etumatkan saavuttamisen tulevina vuosina erittäin haasteelliseksi. Otto Tennilä ja Ville Julin ovat niinkään ylitse muiden. Molemmat ovat tällä kaudella päässeet pelaamaan kovia otteluita miesten mestaruussarjassa, mikä on hyvä asia kehittymisen ja motivaation kannalta. Vain muutamia mainitakseni takaa tulevat hyvää vauhtia muutkin; nappulamestari Roni Kantolalla, Pyrkivän Alekski Parkkisella ja KuPTS:n Jesse Toivasella on hyvä kosketus palloon ja niinpä heistä on tulevina vuosina lupa odottaa vaikeasti voitettavia pelaajia. TuPy on pitkään jatkuneen hiljaiselon jälkeen saanut vauhtia rattaisiin ja hyvin järjestetyn valmennuksen jäljet alkavat näkyä.

Tulosten valossa päävalmentajalla riittää pohdittavaa kun hän tekee valinnat kesän JEM-kilpailuihin. Hänen ilmoituksensa mukaan matkaan lähetetään 6-10 pelaajaa. Voidaan olettaa, että ainakin toinen poikien joukkue on mukana. Kuka antoi parhaimmat näytöt?

Tyttöjen joukkuekilpailut

Tyttöjen NJ-15 joukkuekilpailussa oli mukana 7 joukkuetta. Jo etukäteen oli arvattavissa, että sijoitettujen joukkueiden ulkopuolelta TIP-70:n Jannika Oksanen ja Henna Mäntynen olisivat yksi ennakkosuosikeista. TIP-70 etenikin semifinaaliin voittamalla MBF III joukkueen, mutta pienoisena yllätyksenä voi pitää Tikkurilan voittoa myös MBF I joukkueesta (Emma Rolig ja Milla-Mari Vastavuo). Jannika pelasi erittäin hyvin voittamalla sekä Emman että Millan, ja yhteistyö Hennan kanssa tuotti voiton myös nelinpelistä. Loppuottelussa tuli vastaan KuPTS, joka oli semifinaalissaan voittanut 3-1 MBF II joukkueen, jossa pelasivat Pinja Eriksson ja Esther Goldberg. Loppuottelu Kuopion Henrikan Punnonen ja Vuokko Lahtista vastaan päättyi 3-1 TIP-70 hyväksi ja aiempien vuosien perinteitä kunnioiden Henna ja Jannika olivat jälleen joukkuekilpailun voittajia.

Nuorempien tyttöjen sarjassa oli liiankin helppoa arvata voittaja, sillä mukana oli vain neljä MBF:n joukkuetta. Ykkösjouk-

Seinäjoen Pentti Olah vei odotetusti 15 vuotiaiden mestaruuden. Mestaria muisti 500 euron stipendillä oman seuran 70 vuotta täyttänyt puuhamies Juhani Suvanto.

18.3.

kue pelaajinaan Pinja Eriksson ja Camilla Kuusjärvi vei mestaruuden. Onnittelut MBF:lle mitaleista ja tarmokkaasta juniorityöstä !! Ensi vuoden kisoja ajatellen olisi kuitenkin välttämätöntä saada harrastajat laajemmin liikkeelle ja myös pienimmät tytöt kilpailuihin mukaan.

Tyttöjen kaksinpelit

Tyttöjen NJ-13 sarjassa semifinaaleihin pääsivät Esther Goldberg, Camilla Kuusjärvi, Pinja Eriksson ja Jannika Oksanen. Tiukimmille heistä joutui alkupeleissään Esther, joka voitti KuPTSin Vuokko Lah-tisen jännittävässä ottelussa 3-2. Loppuottelussa Jannika voitti Pinjan 3-1 ja näin Jannika oli suomenmestari. Vuoden 2006 pronssimitali kirkastui Jannikan toivomalla tavalla.

Tyttöjen NJ-15 sarjassa oli mukana 16 tyttöä, jotka ensin pelasivat 4 pelaajan alkulohkoissa. Alkulohkojen suurimmasta yllätyksestä vastasi ranking-listojen ulkopuolisena Henna Mäntynen, joka yllättäen voitti Milla-Mari Vastavuon ja eteni jat-

kopeleihin lohkovoittajana. Jatkopeleissä Henna sai vastaansa MBFn Esther Gold-bergin ja yllätyksenä voi pitää sitä, että nyt vuorostaan Esther vei voiton ja eteni semifinaaliin asti. Tärkeä alkulohkojen ottelu oli myös Henrika Punnosen voitto. Pinja Erikssonista, joka hävittyään Henri-kalle pelasi seuraavaksi ottelussa semi-finaaliin pääsystä saman seuran Emma Roligia vastaan. Tässä ottelussa Emma oli selkeä ennakkosuosikki, mutta Pinja pelasi taktisesti hyvin ja voitti Emmen. Kun Jannika Oksanen vielä voitti Milla-Mari Vastavuon olikin kaksi alunperin mi-talinelikköön sijoitettua pelaajaa yllättäen jo pudonnut pois jatkosta.

Semifinaaliottelussa Pinja jatkoi hyviä pelejään ja otti voiton Jannikasta vaikka olikin aiemmin päivällä hävinnyt NJ-13 sarjan loppuottelussa. Henrika eteni loppuotteluun voittamalla ensin Camilla Kuusjärven ja sitten Esther Goldbergin. Loppuotteluparina olivat yllättäen Henri-ka ja Pinja. Aiemmin viikonlopun kuluessa oli Henrika voittanut Pinjan kahdesti, mut-ta loppuottelusta tuli jännittävä ja eteni

tasaisena päättyen lopulta 3-2 Henrikan voittoon. Viimevuotisen yllätyksellisen NJ-13 sarjan voiton jatkeeksi Henrika sai nyt yllätyksellisen NJ-15 sarjan voiton.

Tyttöjen sarjoissa osanottajien määrät ovat kautta vuosien olleet pienehköjä. Tällä hetkellä parhaat tytöt pelaavat kohtalaisen hyvätasoista peliä, mistä on osoituksena sekin, että he ovat me-nestyneet kauden mittaan myös poikien sarjoissa. Uusia pelaajia olisi kuitenkin saatava mukaan ja on syytä toivoa, että aloittelijat eivät turhanpäiten hämmenny tämänhetkisestä pelaajien pienestä ko-konaismäärästä ja toisaalta karkityttö-jen hyvästä pelitasosta. Pingiskouluista olisi harrastajat saatava tehokkaammin mukaan kilpailutoimintaan. Olisiko "pin-giskouluvaihetta" pyrittävä aktiivisesti lyhentämään ? Kaikkiin pingiskouluihin osaksi "pakollista perusohjelmaa" osallis-tuminen kilpailuihin heti kun "pöytätävät" on 15 pelikerran kuluessa opittu (syöttö menee pöytään) ??

Henriika Punnonen tuli mestariksi 15-vuotiaiden tyttöjen sarjassa.

15-vuotiaiden tyttöjen joukkuemestarit - vähän yllätyksellisestikin - Jannika Oksanen ja Henna Mäntynen. Jannikasta tuli myös kaksinpelin voittaja 13-vuotiaissa.

PT 75 seuran Otto Tennilä oli nuorempien poikien mestari ja pisti 15-vuotiaiden finaaliin Pentti Olahinkin tiukalle.

Westika teki sen taas!

Miesten mestaruussarjakausi 2006-2007 huipentui odotetusti ennakkosuosikkina sarjaan lähteneen Helsingin Westikan kultajuhliin. Myös loppuotteluvastustaja löytyi monista papereista merkittävänä, sillä viime kauden tapaan Tampereen PT 75 selvitti tiensä loppuotteluihin – hävitäkseen Westikalle.

Mestaruussarjassa debytoi myös kaksi uutta seuraa korkeimmalla tasolla kun ykkösestä noussut Seinäjoen Sisu sai seurakseen YNM:n paikan perinyt Oulun Pöytätien-86. Varsinkin SeSi pelasikin kelvollisen kauden ja taisteli kalkkiviivoille saakka välieriin pääsystä. Sen sijaan tällekin kaudelle saatiin pieni pettymys kun OPT-86 joutui luopumaan sarjasta kesken kaiken pelaajapulaan vedoten.

Runkosarja meni aika oletetun kaavan mukaan: Westika jyräsi tappioitta vanavedessä PT75. Myös PT Espoo erottui nuorella joukkueellaan selkeästi kolmanneksi. Neljännestä tilasta ja välieräpaikasta kilpailu oli loppumetreille asti kiivas. Viime kauden pronssia puolustaneella Kuopion Pöytätennisurilla oli pisteen etulyöntiasema; tasapeli PT75:ttä vastaan olisi riittänyt neljännenten sijaan. Myös kaikilla KuPTS:in alapuolellakin olleilla joukkueilla, Hyvinkään Urheilun Tovereilla, SeSi:llä sekä Turun Kaikulla oli mahdollisuudet pelata itsensä välieriin. Kävikin niin, että Ennen kahta viimeistä otteluaan sarjassa viimeisenä (OPT-86 nyt siis poisluettuna) ollut TuKa voitti sekä SeSi:n että HUT:in ja nousi neljänneksi kun KuPTS hävisi niukasti kotiottelunsa PT 75:lle. Sekä TuKa että KuPTS päätyivät taulukossa tasapisteisiin, mutta turkulaisilla oli savolaisia yhden ottelun parempi ottelusuhde ja näin Kaiku välieriin!

Runkosarjan henkilökohtaisista ottelusuhteista on syytä mainita Westikan Juho Poutasen ja Aki Kontalan kova suoritustaso. Juholle kirjattiin vain yksi ja Akiille kaksi tappiota runkosarjassa.

Westikan pelaajat vielä ilmeet vakavina ennen ensimmäistä finaalia vasemmalta Aki Kontala, Juho Poutanen Manu Karjalainen ja ensimmäisessä finaaliopelissä joukkueen johtajana toiminut Aarne Kyläkallio.

Selvät sävelet välierissä

Välierät olivat aika lailla selvää pässinlihaa kun sekä Westika että PT 75 jyräsivät helposti tieltään TuKa:n (6-2, 5-1) sekä PT Espoon (6-3, 5-0). Loppuottelusarja oli aika tasaisen, mutta helsinkiläisten rutiini ja tasaisuus oli astetta tamperelaisia parempaa. Ensimmäisessä loppuottelussa lukemat olivat 6-2. PT 75:n kavennukset tulivat täksi kaudeksi kotimaiseen SM-sarjaan paluun tehneen Eero Ahon voittaessa Poutasen sekä Mika Tuomolan lyödessä Manu Karjalaisen. Toinen osa Tampereella oli sitäkin tasaisempi ja lukemat olivat 4-5. Eero Aho oli tamperelaisista vahvana ottamalla voitot sekä Karjalaisesta että Poutasesta, mutta toisella puolella etenkin Aki Kontala löi voitontahdit voittamalla koko tampere-

laistion. Onnittelut Westikalle toisesta perättäisestä mestaruudesta!

Tapiolan Tuulimäessä pelatussa pronssiottelussa PT Espoo ja Turun Kaiku pelasivat tasan 5-5 ja eräsuhteella pronssit jäivät Espooseen.

Kultaa: Westika, Helsinki (Aki Kontala, Juho Poutanen, Manu Karjalainen ja Aarne Kyläkallio).

Hopeaa: PT 75, Tampere (Mika Tuomola, Juha Rossi, Eero Aho, Otto Tennilä ja Antti Jokinen).

Pronssia: PT Espoo, (Toni Soine, Jani Jormanainen, Arto Pelli ja Otto Salmenkivi).

Teksti: Miko Haarala

Messuosastojen ja yritystapahtumien suunnittelu ja toteutus Suomessa ja ulkomailla.

Globex Oy
Jarmo Siekkinen, puh. 010 617 1302
e-mail: jarmo.siekkinen@globex.fi
www.globex.fi

Vähittäiskaupan tehokas osastaminen - WM-data Novor

Luottamus syntyy kokemuksen kautta

Kilpailuihin valmistautuminen

Tärkeä asia pelaajalle ovat kilpailuun liittyvät rutiinit. Kysymys voi olla valmistautuminen tai pelin aikaiset rutiinit. Kaikki rutiinit tuovat pelaajalle itseluottamusta ja varmuutta ennen kilpailua tai kilpailun aikana.

Suureen turnaukseen valmistautuminen voi alkaa jo vuosia etukäteen. Olympialaiset on hyvä esimerkki turnauksesta, joka edellyttää vuosien suunnitelmaa ja valmistautumista. Turnauksen ja pelaajan tasosta riippuen valmistautuminen voi jäädä lyhyeksikin. Tärkeää on, että rutiinit ovat pelaajalle tuttuja. Seuraavassa esimerkki valmistautumisesta esim. mestaruuskilpailuihin, GP-turnaukseen tai pienempään kilpailuun. Jos ajasta on pulaa, on tärkeää harkita oikeat harjoitteet. Tärkein asia on harjoitella sitä tekniikkaa, jota pelaaja käyttää eniten pelin aikana.

Mestaruuskilpailu

3-8 ottelua päivän aikana turnauksesta riippuen Suomes-
sa tai ulkomailla. Valmistautumisaikaa aamulla vähintään
kaksi tuntia.

- 6.00 Herääminen
- 6.10 5-10 minuutin löysävauhtinen lenkki
- 7.00 Aamiainen
- 7.45 Saapuminen hallille ja kumien liimaus
- 8.00 Lämmittelyn aloittaminen juoksuharjoituksin.
Verenkierto kiihtyy ja pulssi nousee.
Jatketaan kunnes tulee reilu hiki.
- 8.15 Venyttely. Hermosto herää ja lihakset
pehmenevät
- 8.30 Peruslyönnit sekä topspin kämmen / rysty
(kaksi pelaajaa)
- 8.40 Säännöllinen jalkatyö sivusuunnassa
(kaksi pelaajaa)
- 8.50 Epäsäännöllinen jalkatyö sivusuunnassa
(kaksi pelaajaa)
- 9.00 Syvyysuuntainen jalkatyö (kaksi pelaajaa)
- 9.10 Puolustus / blokeeraus (kaksi pelaajaa)
- 9.20 Syöttö, erilaisia syöttöjä, syötön sijoittaminen,
palautus, lyhyet ja pitkät palautukset rysty/
kämmen, flippi rysty/kämmen (kaksi pelaajaa)
- 9.35 Harjoituserä
- 9.40 lepo lämpimästi puettuna, jotta lämpö pysyy.
Kevyt juominen ja syöminen
- 9.55 Ottelunomaista liikettä lämmön pitämiseksi
ennen ottelun alkua
- 10.00 OTTELU

Ottelun jälkeen valmistautuminen samalla tavalla jokai-
seen turnauksen peliin. Jos aikaa on niukasti, pelaajan on
itse pääteltävä, mikä pelin osa vaatii eniten työtä.

GP-turnaus

- 5-12 Ottelua päivässä riippuen turnauksen tasosta.
Valmistautumisaikaa aamulla vähintään 1tunti 15
minuuttia.
- 7.45 Fyysinen lämmittely ja venyttely (lämpimästi
puettuna)
- 8.00 Jalkatyö ja peruslyönnit
- 8.10 Lyhyt / lyhyt
- 8.15 Puolustus / blokeeraus yhdistettynä jalkatyöhön
- 8.25 Syöttö, pitkä ja lyhyt sijoitettuna. Palautus lyhyt
ja pitkä rysty / kämmen, flippi rysty / kämmen

- 8.40 Harjoituserä
- 8.50 Juoma ja lepo
- 8.55 Pelinomainen liikkuminen lämmön pitämiseksi
- 9.00 OTTELU

Ottelun jälkeen sama menettely ennen seuraavia pelejä.
Jos aikaa jää niukasti, on jälleen päätettävä, mikä osa-
alue pelissä tarvitsee eniten harjoitusta.

Pieni turnaus

6-15 ottelua päivässä, valmistautumisaikaa vähän. Aa-
muvalmistautuminen tulisi hoitaa kuten yllä GP-turnauk-
sessa. Ero voi jatkossa olla esim. se, että pelaaja joutuu
turnauksen aikana itse tuomaroimaan. Valmistautumisaikaa
jää niukasti ja sen käyttö onkin harkittava tarkkaan.

1. Aamuvalmistautuminen kuten GP-turnauksessa
2. Älä unohda syömistä ja juomista, jos pelaat koko
päivän.
3. Muista pukeutua riittävästi ja vielä lämpimämmin,
jos joudut tuomariksi otteluiden välillä

Jos sinulla on 5-15 minuuttia aikaa...

- jalkatyötä sivu- ja syvyysuunnassa
- lyhyitä syöttöjä
- lyhyitä ja pitkiä palautuksia
- syöttö ja avaus

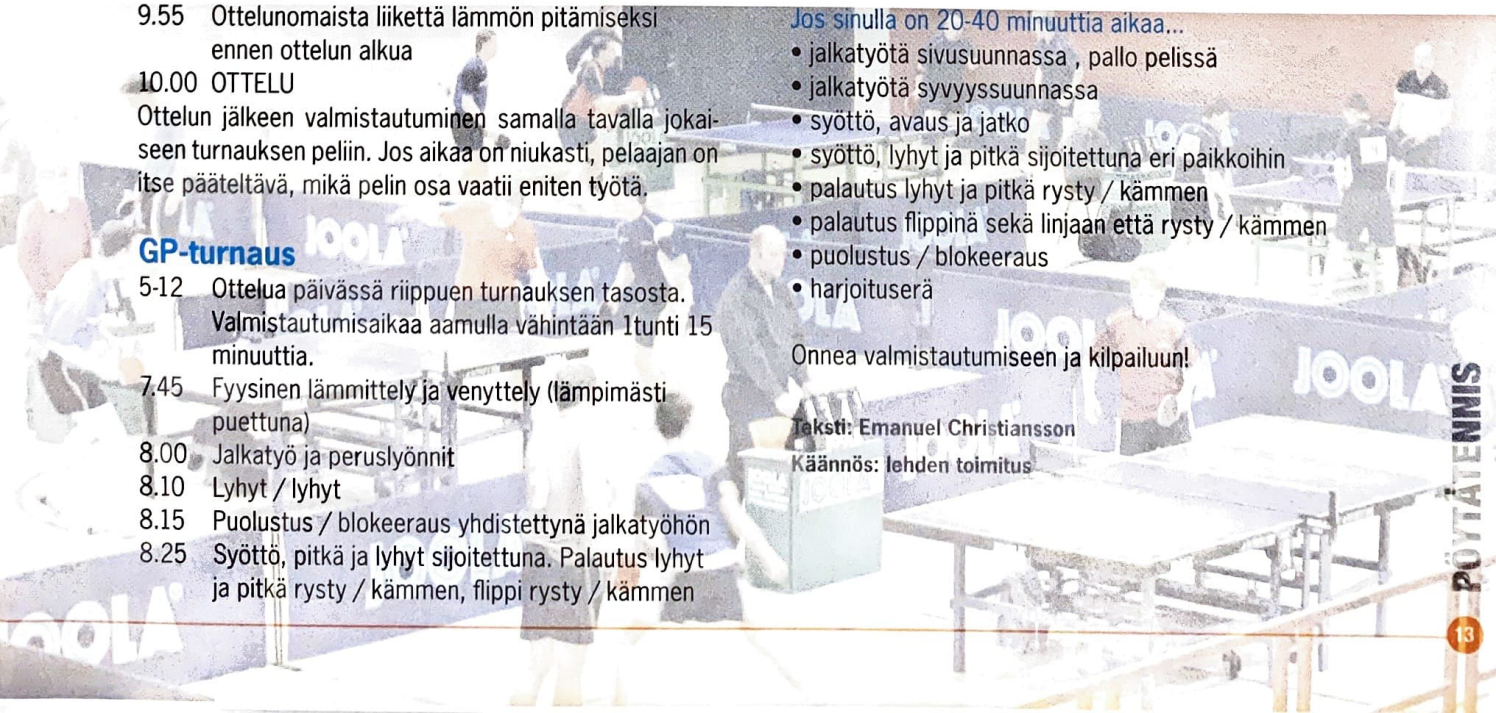
Jos sinulla on 20-40 minuuttia aikaa...

- jalkatyötä sivusuunnassa, pallo pelissä
- jalkatyötä syvyysuunnassa
- syöttö, avaus ja jatko
- syöttö, lyhyt ja pitkä sijoitettuna eri paikkoihin
- palautus lyhyt ja pitkä rysty / kämmen
- palautus flippinä sekä linjaan että rysty / kämmen
- puolustus / blokeeraus
- harjoituserä

Onnea valmistautumiseen ja kilpailuun!

Teksti: Emanuel Christiansson

Käännös: lehden toimitus

Kuopion Pöytätenniseura itäsuomalaisen pingiksen lip

Kuopio on aina tunnettu suhteellisen vireänä pöytätenniskaupunkina, mutta muutaman viime kauden aikana toiminta on vilkastunut entisestään. Tässä seuran edustajan Miko Haaralan ajatuksia kuopiolaispöytätenniksestä.

Kuopion luola on käytännössä vuorokaudet ympäri lajin käytössä. Olosuhteet antavat mahdollisuuden tehokkaaseen harjoitteluun. Luolaan kävi tutustumassa ja harjoitusvinkkejä antamassa myös liiton päävalmentaja Emanuel Christiansson (vas.).

Katja Niemisen muutto Kuopioon toi seuralle lisää osaamista ja energiaa nuorten opettamiseen.

Itse olen vaikuttanut kuopiolaaisessa pöytätennistoiinnassa nyt kolmisen vuotta. Rohkenen väittää, että Kuopiossa puitteet lajin harrastamiselle ovat yhdet Suomen parhaista. Harjoittelupaikkana toimii monelle tuttu, pitkään pöytätennistä palvellut "Luola" eli kallioon louhittu väestösuoja Puijonlaakson kaupunginosassa. Luola on periaatteessa aina auki, joten treenaamismäärät eivät ainakaan kaadu sali- tai pöytäpulaan.

Kuopion Pöytätenniseura on kauan tunnettu myös laadukkaasta juniorityöstä, jonka ensimmäisiä helmiä lienivät Suomen kärkinimiä junioreissa ja osin myös aikuisten sarjassa olleet Jouko Nuolioja sekä Jari Vepsäläinen. Seuraavan sukupolven nimistä tuttuja ovat kotimaan pingisharrastajille varmasti livari Hartikainen, Kokkosen veljekset Sami ja Jani

populaiva

sekä Anttoni Lehto. Heidän taustaltaan löytyy "luolaneuvos" Alpo Tenhunen, joka suhtautuu aina yhtä intohimoisella mielenkiinnolla lajiin!

Onneksi juniorivalmennus on myös jatkossa laadukkaalla pohjalla. Helsingistä pari vuotta sitten Kuopioon muuttanut Katja Nieminen vetää niin alkeis- kuin kilpajunioreille monipuolisia treenejä viikosta toiseen ja tulos ollut nähtävissä vaikkapa Henrika Punnosen, Jyri Pulkisen ja Jouni Nousiaisen otteissa. Katjalla on myös

yksi vanhempi juniori säännöllisesti treenattavanaan, sillä luolalle pääsee harvoin tulemaan näkemättä Katjaa lyömässä spinnikuvioita Esa Miettisen kanssa.

Esa on pitkän linjan pingismies, mutta loistava esimerkki siitä, mitä määrätietoinen ja tavoitteellinen harjoittelu voi tehdä vielä myöhemmälläkin iällä, puhumattaan liikkumista rajoittavasta vammasta. Esalla onkin vakaa aikomus nousta vielä korkeammalle kotimaisella rankingilla sekä pelata kirkkaimmista mitaleista Pekingissä paralympialaisissa. Myös opetusministeriö on huomionut Miettisen sisukkaan työn myöntämällä hänelle täyden urheilija-apurahan.

KuPTS:in edustusjoukkue on myös menestynyt hyvin. Miesten mestaruussarjassa tuli tosin tällä kaudella täpärä tipuminen välieristä, mutta viime kaudella joukkue voitti pronssia sekä joukkue-SM-

kisoissa että mestaruussarjassa. Seura järjesti taannoin myös historiansa ensimmäiset GP-tason kilpailut (myös aikuisten sarjoissa) ja palaute oli pääosin positiivista. Tapahtumaa pyritään vuosi vuodelta kehittämään yhä parempaan suuntaan ja onpa tulevaisuuden visioissa elätelty ajatusta myös jonkin tason SM-kilpailujen järjestämisestä.

Kaiken kaikkiaan kuopiolaisen pingiksen jatkuvuus näyttää hyvältä. Uusia harrastajia on löytänyt lajin (ja Luolan) niin nuorissa kuin vanhemmissakin ikäluokissa. Voi vaan toivoa, että myös muualla lajikkulttuuri saataisiin elpymään, sillä vaikka Kuopiossa itsessään puitteet ja toiminta onkin tällä haavaa vireää, on kauas pitkä matka pelaamaan.

Teksti: Miko Haarala

Mestaruussarjassa pelaava Kuopio otti viime kaudella pronssia joukkueella Miko Haarala, Marko Holopainen, Jani Kokkonen, Esa Miettinen ja Olli-Ville Halonen. Kuluvan kauden sarjassa samalla kokoonpanolla pelannut joukkue jätettiin mitalisijojen ulkopuolelle.

Kuopion Pöytätennisseurasta on vähitellen tullut Itä-Suomen merkittävin pöytätennisseura, joka toivottavasti vetää nousuun myös muita lähialueiden seuroja. Kuva on kuopiolaisten pikkujoukkukisoista.

Terveisiä Espoon luolasta

Espoon Tapiolassa Tuulimäen väestönsuojan uumenissa toimii yksi Suomen suurimmista pöytätenniseuroista, PT Espoo. Sali ei ole ulkopuolisten suosiossa suhteellisen liukkaan ja kovan betonialustan takia. Saliolosuhteet voivat siis tuoda jonkinasteisen kotikenttätiedun, mutta kyllä seuran pelaajat pärjäävät myös muilla saleilla, mistä osoituksena on mm. seuran nuorten kasvattien Jani Jormanainen ja Otto Salmenkiven sijoittuminen 10 parhaan joukkoon miesten rankingissa. Viime vuosina menestystä on tullut kaikilla rintamilla junnuista veteraneihin. Mutta missä on menestyksen salaisuus? Toimitus kävi haastattelemassa PT Espoon puheenjohtajaa, Mikko Lehtoa.

Seuranne on tällä hetkellä yksi Suomen suurimmista pöytätennisrintamalla. Mikä on nykytilanteenne?

Tällä hetkellä menee ihan mukavasti. Meillä on 8 joukkuetta eri sarjatasoilla kolmosesta mestikseen ja mestisjoukkueemme kamppailee mitaleista. Junnutoiminnassa olemme lisänneet harjoitusryhmien määrää ja lisäksi olemme tällä kaudella aloittaneet myös ohjattuja harjoituksia hieman varttuneimmille. Meiltä löytyy myös vanhempaa väkeä, jotka käyvät salilla ihan vain pelailemassa. Meillä on yleensä 11 tai 12 pöytää pystyssä ja vuoroja joka päivä 3-4 tuntia. Uusi lattia on parantanut pitoa ja pelattavuutta ja toivottavasti saamme jatkossa

myös toisen puolen salista päällystettyä. Täytyy kuitenkin myöntää, että vaikka pöytää on suhteellisen paljon ja olosuhteetkin ovat parantuneet, niin kyllä salille yleensä mahtuisi huomattavasti enemmän pelaajia. Harjoitusryhmien koot vaikuttavat paljon siihen, kuinka täyttä salilla on, mutta ryhmien koot saattavat vaihdella vuosittain huomattavasti. Toivottavasti ensi kaudella sali täyttyisi entisestään.

Kuinka monta harjoitusryhmää ja valmentajaa teillä on?

Meillä on maanantaisin ja keskiviikkoisin pingiskoulua, johon voi liittyä mukaan kes-

ken kauttakkin. Innokkaimmat voivat jatkaa pingiskoulusta kahteen eritasoiseen jatkor ryhmään, jotka molemmat harjoittelevat tiistaisin ja torstaisin. Parhaimmat junnumme käyvät liiton treeneissä. Lisäksi järjestimme syksyllä ensimmäisen pingiskurssin aikuisille. Aikuiskurssilaisille on kurssin jälkeen sovittu maanantaille ja keskiviikolle harjoitusajat, jolloin he voivat käydä pelaamassa keskenään. Helmikuun lopussa alkoi toinen aikuiskurssi ja syksyllä olisi tarkoitus vetää kaksi kurssia. Meillä on yksi palkattu valmentaja, joka vetää pingiskoulua lukuun ottamatta kaikkia ryhmiä, ja hänellä on tarvittaessa pari apuvalmentajaa. Pingiskoulussa on lisäksi pari kolme valmentajaa.

Mestisjoukkue: PT Espoon mestisjoukkue vasemmalta: Arto Pelli, Jani Jormanainen, Otto Salmenkivi ja Toni Soine

Onko teillä jotain muuta toimintaa?

Joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona meillä on seuran sisäiset kuukausikisat, joissa ratkotaan salin herruus. Kisat pelataan tasoituksilla siten, että parhailla on lähtöpisteinä -3. Kauden lopussa kokonaispisteiden paras saa kiertopalkinnon. Lisäksi meillä on perhepingispäiviä noin kerran kuussa. Silloin seuran jäsenet saavat tuoda kavereitaan ja sukulaisiaan salille pelailemaan. Ohjelmassa on pelailun lisäksi mahdollisesti esimerkiksi huonomman käden turnauksia, minipöytätennistä yms. Riippuen siitä mitä ihmiset haluavat. Tapahutumien avulla eri-ikäisiä ja -tasoisia pelaajia saadaan hyvin yhteen. Lisäksi järjestämme tietenkin kilpailuja ja sarjaturnuksia kauden aikana.

Mikä on PT Espoon tilanne kymmenen vuoden päästä?

En ole mikään oraakkeli, mutta sanotaan vaikka, että jäsenmäärä on tuplaantunut. Junnuille on tarjolla useita eritasoisia harjoitusryhmiä, joissa jokaisessa on 15-20 pelaajaa. Seuralla on yksi kuukausipalkattu päävalmentaja ja useita liiton kouluttamia apuvalmentajia. Nämä tavoitteet ovat kyllä jo osittain toteutuneet, mutta suunta vaikuttaa hyvältä, joten miksi mennä muuttamaan sitä. Ja lisätään nyt vielä, että menestystä tulee vieläkin enemmän ja laajemmalla rintamalla. Ja samalla koko Suomen taso on noussut ja kilpailuja on enemmän ja useammalla paikkakunnalla.

Terveisiä liiton suuntaan.

Hallituksen jäsenenä olen ehkä väärä henkilö lähettämään terveisiä. Mutta mielestäni liitto voi tukea jäsenseuroja järjestämällä koulutusta seuratoiminnan pyörittämiseen, kisojen järjestämiseen yms. koska seurojen hallinnoissa ei välttämättä ole mitään järjestötoiminnan asiantuntijoita. Toukuussa Vantaalla järjestetäänkin seurakoulutuspäivä, mikä on mielestäni erittäin positiivinen asia. Suuren massan aktivointi, eli mielenkiinnon herättäminen lajia kohtaan sellaisten harrastajien keskuudessa, jotka eivät ole mukana seuroissa, on myös tärkeä haaste. Eli käytännössä pöytätenniksen imagon nostaminen, mihin tarvittaisiin positiivista medianäkyvyyttä. Olen kuitenkin luottavainen, että parin vuoden kuluttua lisenssipelaajien määrää on saatu nousujohteiseksi.

Kisat: PT Espoon kisat ajalta, jolloin koko sali oli "massakenttää". Pöydällä 1 pelaavat Arto Pelli ja Juha Rimpiläinen. Tuomarina Tuukka Kapanen

Perhepingis: Helmikuun perhepingispäivänä sali täyttyi innokkaista lapsista ja aikuisista. Huomatkaa Tuulimäen uusi lattia.

Aikuiskurssi: Syksyllä järjestetyn aikuiskurssin osallistujia. Keskellä valmentajat Jukka Julin ja Alexey Vyskubov.

JUVES MARKKINOINTI OY

Juves Markkinointi

Juves Markkinointi Oy on 1989 perustettu tuonti- ja tukkuliike.

Asiakkainamme ovat kaikki kaupan keskusliikkeet ja suurin osa alamme johtavista vapaista kauppiaista.

Juves Markkinointi Oy, Jari Veromaa
Myllynummentie 9, 04250 KERAVALA
puh. (09) 759 4610, www.juves.fi

Porin pingis myötätuulessa

Porin pöytätenniksessä eletään parhaillaan vahvaa kautta. Pt Porilaiset 83-seuran jäsenmäärä on kasvussa, lajikouluja järjestetään, ollaan mukana koulujen iltapäiväkerhotoiminnassa, seura oli aktiivisesti järjestämässä liiton valmentajakoulutusta jne. Pöytätennislehti päätti poiketa Porin salilla kyselemässä, missä mennään.

Ohessa seuran aktivistien Mika Heljalan ja Mika Myllärisen vastauksia Taneli Keinosen tekemiin kysymyksiin.

Kuinka paljon seurassanne on jäseniä?

72 junnua kävi seuran harjoituksissa viime vuonna 2006. Valitettavasti kaikki eivät tulleet jäseniksi. Tämän vuoden tammi-helmikuussa on seuran järjestämässä harjoituksissa käynyt n. 100 junnua. Luku sisältää Mäntyluodon koulun perjantain iltapäiväkerholaiset 3 ryhmää yhteensä yli 60 oppilasta.

Miten harjoittelunne on organisoitu?

Koko harjoitteluorganisaatio / juniorivalmennus johdetaan yhden henkilön kautta. Hän on lajia entuudestaan tunteva. Tämä henkilö myös tutustuttaa uudet harrastajat sekä vanhemmat lajiin pingiskoulun aikana ja jälkeen. Myöhemmin pyritään rakentamaan teamejä - esim. NJ-12 team 1. Joka teamissä on omat teamivastaavat, valmentajat, sparrarit, pelaajat jne. Nämä voivat tietenkin mennä ristiin teamien välillä. Pingiskouluryhmillä omat nimetyt vetäjät.

Minkälaisia harjoitusryhmiä ja ohjaajia teillä on?

Seurassa on seuraavanlaisia ryhmiä: keväällä 2007 on aloittanut 5 pingiskoulun alkeisryhmää. Ne ovat koulujen iltapäiväkerhotoimintaa seuran järjestämänä. Syksyn 2006 pingiskouluun on jatkoryhmä, jossa on 13 19:sta syksyllä aloittaneesta. Syksyn 2005 pingiskoulun jatkoryhmäläisten lisäksi yksityistä valmennusta saavat junnut sekä harastelijat, sparrarit ja veteraanit omana ryhmänään. Iltapäiväkerhotoimintaa ohjaavat 15-18 vuotiaat nuoret. He sparraavat myös pingiskoulujen jatkoryhmäläisiä. Myös omat vanhemmat sparraavat ja valmentavat. Ainakin neljä aikuista on pingiskoulujen sekä pingiskoulujen jatkoryhmäläisten vetäjinä. Tapio Simonen valmentaa Markus Mylläristä ja antaa valmennusoppeja halukkaille.

Miten seuranne saa uusia pelaajia?

Teemme lajiesittelyitä tavarataloissa ja nuorisotaloissa. Taneli Keinonen avustaa lajiesittelyjä kouluissa. LiikU avustaa iltapäiväkerhotoiminnan järjestämisessä.

Pöytäkerhotoiminnan järjestämisessä. Porin kaupunki jakaa koteihin joka syksy leh-tisen, jossa on seuran yhteystiedot. Meillä on omat nettisivut. Seura on "pitkis"-leiritoiminnassa mukana. Porin kaupungin koulutoimi avustaa koulujen välisen kilpailuiden järjestämisessä Pingiskurssit kouluissa, joissa on oma pöytä jne.

Seurata kannattaa pojista ainakin Jancarlo ja Andre Rodriguezia sekä Markus Mylläristä sekä tytöistä Mariel Koposta ja Iida Mylläristä.

Aktiiviset innokkaat aikuiset/vanhemmat ovat seuralle arvokkaita. Heiltä saamme käytännön tukea harjoitusten vetämiseen, sparraukseen ja valmentamiseen säännöllisesti myös seuran omissa harjoitustiloissa. Lisätään yhdessä positiivista kierrettä. Mielestämme yksi tulevaisuuden iso haaste on, miten saataisiin uusille ja vanhoille paikkakunnille laji elvytettyä.

Viime syksyn pingiskoululaisia Porista. Koulu alkoi liiton järjestämällä lajiesittelyllä, jonka jälkeen seura jatkoi järjestämällä innokkaille pingiskoulun.

Seuranne isännöi alkuvuodesta liiton valmennuskoulutuksen.
Minkälainen kokemus tämä oli?

Kurssin paras anti oli yhteistyömallien kehittäminen ja verkostoitumisen edistäminen, valmennuksessa painotettiin pedagogista, sisällöllistä ja toiminnallista kehitystyötä ilman suuria laitehankintoja. Oppiminen ja vuorovaikutus eri ikäisten ja tasoisten pingispelaajien/valmentajien kanssa oli avartava sekä opettava kokemus. Tärkeää oli myös tutustuminen ja yhteistyö urheiluseurojen välillä. Se mahdollistaa myös suurten pöytätennistapahtumien järjestämisen tulevaisuudessa esim. Porissa.

Seuranne on projektissa, jossa Stiga lahjoitti paikalliselle koululle pöytäpaketin. Miten hanke on käynnistynyt ja mitä odotatte siltä?

Mäntyluodon koulun pingispöytäprojekti on lähtenyt hyvin käyntiin. Nuoria on aktiivisesti mukana yli 60, koulussa on kaikkiaan 90 oppilasta. Joka toinen perjantai järjestämme kolme tunnin sessiota, joten vilskettä riittää. Markus ja Iida Myllärinen ovat olleet apukouluttajina. Välituntipelit on aloitettu, välitunnin aikana on valittu yhdeltä luokalta neljä halukasta pelaajaa. Luokkien vuorot

ovat kiertävät. Tämä tosin pystytään toteuttamaan vain silloin kun on ulkoliikunta-vuorot, koska liikuntasali on ainoa paikka, johon pöytä mahtuu.

Kehityksellisenä haasteena on rakentaa nuorten identiteettiä ja vahvistaa nuorten innostusta pöytätenniksen ja urheilun pariin. Valmentajan tehtävänä on suunnitelmallisesti ja voimallisesti viedä oppilaiden henkilökohtaista kehitystä eteenpäin sekä opettaa pitämään pöytätenniksestä sekä kiinnostumaan kilpaurheilusta.

Helsinki Open
18.-20.toukokuuta

Kansainvälinen juniorikilpailu viettää juhluvuottaan kun se nyt pelataan kymmenettä kertaa. Pelipaikka on totuttuun tapaan Ruskeasuon Urheiluhalli Helsingissä. Ulkomaiset vieraat ovat olleet jo liikkeellä, yhteyttä on otettu niin Venäjältä, Ruotsista kuin Egyptistäkin.

Kilpailukutsu on nähtävillä liiton sivuilla ja ilmoittautumisaika umpeutuu 28.huhtikuuta.
Muistathan ilmoittautua ajoissa!

Kirpputori

Jos haluat päästä eroon vanhoista käyttökelpoisista pingisvälineistä, voit tuoda ne myyntiin kisapaikan kirpputorille. Aikuistuomareita tarvitaan entiseen tapaan ratkaisupeleihin, kenttäpäällikkö vastaanottaa ilmoittautumisia. Salitalkoot järjestään perjantaina illalla. Niiden alkamisajasta tiedotetaan liiton verkkosivuilla.

**SUOMEN
PÖYTÄTENNISLIITTO
Helsinki**

KILPAILUKUTSU

SPTL järjestää yhdessä Helsingin Piirin kanssa kansainvälisen, **Helsinki Open**-kilpailun, joka pelataan Helsingissä Ruskeasuon urheiluhallissa 18.-20.5.2007. Kilpailu järjestetään nyt kymmenennen kerran.

Kilpailuluokat

Perjantai klo 16 alkaen

NJN-14, 17

MJN-14, 17

Lauantai klo 10 alkaen

NJ-9, 11, 13, 15, 17

MJ-9, 11, 13, 15, 17

NK, MK

Sunnuntai klo 8.30 alkaen

NJ-10, 12, 14, 16

MJ-10, 12, 14, 16

Pelijärjestelmä

Juniorien kaksinpelit neljän pelaajan pooleina, kaksi jatkuu. Nelinpelit ja senioriluokat cup-muotoisena.

Rajoitukset

Enintään kaksi pooliluokkaa

ja yksi cup-luokka päivässä.

Luokan suurin osallistujamäärä on 64 pelaajaa. Järjestäjä voi rajoittaa osallistujamäärää.

Ilmoittautumismaksut

Seuroittain 10.5.mennessä tilille

Ålandsbanken 660100-01003482.

(kuitti esitettävä kilpailupaikalla).

Tai kilpailupaikalla (käsittelymaksu

10 euroa). Kaksinpelit 9 ja

nelinpelit 7 euroa.

Ilmoittautuminen

Seuroittain 27.4. mennessä

sähköpostiosoitteeseen

pekka.tennila@kolumbus.fi

Arvonta

7.5. klo 10 SPTL:n toimistolla.

Aikataulu ja osallistujaluettelo

12.5. alkaen liiton verkkosivuilla.

Pöydät ja pallot

30 sinistä Stiga-Expert-pöytää ja valkoinen Stiga***.

Tuomarit

Poolissa vapaa pelaaja tuomitsee, jatkopeleissä ja cup-luokissa järjestäjä asettaa tuomarit. Ylituomari Asko Kilpi.

Palkinnot

Mitalit ja tavarapalkinnot. **Suurimmassa naisjuniorien ja miesjuniorien luokassa voittajalle Nokian matkapuhelin.**

Kahvio

Kahvio Thalia hallin alakerrassa.

Lisätiedot

Pekka Tennilä 050-4004341.

Tuomareiksi halukkaat voivat ilmoittautua puhelimitse Taneli Keinonselälle 050-5285861 tai spositse taneli.keinonen@kolumbus.fi

Hallissa myös pingisvälineiden kirpputori!

TERVETULOA SUOMEN SUURIMPAAN JA KOVATASOISIMPAAN JUNIORITURNAUKSEEN !

Hanna Nyberg

Milloin ja miten aloitit harrastamaan lajia?

- Vuonna -98 jouluna sain kirjan missä esiteltiin urheilulajeja. Silloin pelasini vielä jalkapalloa, mutta halusin aloittaa vielä jonkun muun lajin.

Muistaakseni melkein arvoin jonkun lajin kirjasta ja se sattui olemaan pingis. Kirjassa oli hieno kuva syötöstä, jossa syöttäjällä oli hauska ilme ja se sai minut kiinnostumaan lajista. Menin myöhemmin TIP-70:n pingiskouluun. Pikku hiljaa aloin treenaamaan vähän enemmän ja jalkapallo jäi kokonaan.

Millainen on tyypillinen harjoitusviikkosi?

- Koulussa on fysiikkatreenit 4 kertaa viikossa. Jos on aikaa käyn myös salilla koululla. Emanuelin treenit on joka arkipäivä ja treenaan pingistä yleensä 3-5 kertaa viikossa. Määrä vaihtelee aika paljon ja riippuu muusta ohjelmasta ja onko tulossa kilpailuja.

Missä asioissa sinulla on pelissä eniten parannettavaa?

- Henkisesti puolella! Pystyn treeneissä pelaamaan jo ihan hyvin, mutta kilpailuissa olen kova jännittämään ja pelistä ei tulekaan enää mitään...

Mikä on mielestäsi paras saavutuksesi tai paras ottelu, jonka olet pelannut?

- En oikein tiedä parhaimmasta ottelusta. Ehkä kun syksyllä hävisin tiukasti Ruotsin Pearl Lövgrenille (Ruotsin 6.) 3-2. Vaikka hävisin ottelun, tiesin pelanneeni hyvin ja siitä jäi hyvä fiilis. No olisi jatkopalloilla kyllä voinut voittaaakin... On muitakin hyviä pelejä, mutta se on tuorein mikä tulee mieleen.

Sinulla ollut jo maajoukkueuran aikana useita maajoukkuevalmentajia. Mitä olet eri henkilöiltä oppinut?

- Jan oli 1. maajoukkuevalmentaja ja sai opetettua hyvän perustekniikan. Hän an-

"Kyllä ulkomaan pelimatkat ovat se syy, miksi haluan treenata. Niistä saan myös motivaatiota enemmän kuin Suomen kisoista".

toi myös ammattimaisemman asenteen pingikseen. Sitten päävalmentajaksi tuli Viktor, joka oli mielestäni paras valmentaja! Hän on vaikuttanut pelaamiseen kaikkein eniten. Hän opetti paljon pelin henkisestä ja taktisesta puolesta. Tekniikassa hän jatkoi siitä mihin Jan jäi ja sai peliäni parannettua todella paljon. 2006 tuli Mikael, joka oli aika vähän aikaa, eikä siinä ajassa tapahtunut paljoa. Nyt valmentajana on Emanuel, joka on myös todella hyvä valmentaja ja ehkä monipuolisempi kuin edelliset valmentajat sekä henkisesti että teknisellä puolella. Toivon, että Suomessa jatkossakin on osaava päävalmentaja, joka ei vaihtuisi niin usein.

Olet ollut syksystä lähtien Mäkelärinteen urheilulukiossa. Millainen kokemus se on ja voitko suositella muille?

- Voin hyvin suositella! Pääsee treenaamaan useammin ja siellä on muutenkin paljon hauskenpää kuin normaalissa lukiossa. Ja voi jättää pakollisia kursseja pois, kun treenaa ja on lyhyempiä koulupäiviä... Jos ei tosissaan ole kiinnostunut urheilusta ja kilpailemisesta, se on ehkä väärä paikka.

Olet myös pelannut Saksassa tällä kaudella. Missä joukkueessa ja sarjassa? Millainen kokemus tämä on ollut?

- Pelaa TTC Gross-Rohrheimissa lähellä Frankfurtia. Pelaamme Oberligaa, joka taitaa olla naisten 3. sarja Saksassa. Sarja on ollut ihan hyvätasoinen minulle ja voittojakin on tullut. On ollut ihan hyvä kokemus. Pääsen pelaamaan uusia pelaajia vastaan ja peleistä oppii paljon. Lisäksi tutustuu uusiin ihmisiin ja saanut kavereita.

Olit IITF WJC osakilpailussa Bahrainissa. Mitä jäi käteen urheilullisesti ja entä muuten?

- Oli tosi kiva matka! Se on aina kiva pelata ulkomaalaisia vastaan kun Suomessa ei hirveästi ole tyttöjä. Pääsin myös pelaamaan Euroopan parasta junioria Elizabetta Samaraa vastaan, jolta otin toistaiseksi aika pahasti pataan. Kyllä ulkomaan pelimatkat ovat se syy, miksi haluan treenata. Niistä saan myös motivaatiota enemmän kuin Suomen kisoista. Paikka oli tosi hieno ja ihmiset mukavia. Olisin voinut jäädä sen rikkaan sheikin haaremiin pidemmäksi aikaa...hehe... Ja mikä parasta, siellä oli hyviä pirtelöitä!

Kysymykset teki: Taneli Keinonen

Veteraanipingis voi hyvin - ainakin miesten osalta

-Pidän veteraanipingiksen tilan-
netta verrattain hyvänä. Harras-
tajamäärä on pysynyt aikalailla
vakiona. Nuoremmissa ikäluokissa
pitäisi kuitenkin olla nykyistä huo-
mattavasti enemmän harrastajia
ja vanhemmissakin on poistuma
viime vuoden aikana ollut valitet-
tavan suuri. Suomen veteraanien
taso maailman tasoon verrattuna
on erittäin hyvä, onhan meillä ai-
van viime vuosiltakin useampia mi-
taleita MM- ja EM- kisoista, joissa
osanottajamäärät ovat valtavat,
sanoo Suomen mr. veteraanipingis
Kai Merimaa.

-Naisten puolella tilanne on hälyttävä,
vanhemmissa ikäluokissa tosin huomattavasti parempi, kiitos Eeva Erikssonin
ja Kaija Kososen. He ovat molemmat menestyneet myös kansainvälissä kisoissa.
Mutta tulevaisuus näyttää huonolta.

-Veteraanit ovat olleet erittäin yhtenäinen
ryhmä jo vuosien ajan mitä minusta todistaa sekin, että osanottajamäärä kansain-
välisiin veteraanikilpailuihin on Suomen pelaajamäärään nähden ollut kiitettävä
ja Virossa pidettyihin maaottelu- ja kilpailumatkoihinkin on ottanut osaa yli 50
veteraania. SM-kisoissakin on ollut 200 osanottajaa, sanoo Merimaa.

Veteraanipelaajia tarvitaan

-Veteraanipingiksen alkuaikoina suhtautuminen oli todella nuivaa. Myöhemmin tässä suhteessa tapahtui muutos parempaan suuntaan. Liiton hallituskin rupesi noteeraamaan meidät; tuli kirjoituksia lehteen, saatiin sääntöihin muutoksia, rankinglistat ym. Liiton on hyvä muistaa, että esim. Rusan hallin käyttö on hyvin suurelta osin veteraanien varassa ja ilman heitä saattaisi Helsingin harkita hallin luovuttamista jollekin muulle urheilumuodolle. Me veteraanit olemme jo vuosia omalta osaltamme merkittävästi edesauttaneet Finlandia Openin läpiviemistä hoitamalla tuomaroinnin eikä vähäpätöinen ole summa, jonka veteraanit maksavat lii-

Nuoremmat veteraanit suuremmalla joukolla mukaan kilpailuihin ja lisää naispelaajia, toivovat Kai Merimaa ja Kaj Blomfelt.

tolle lisenssimaksuina, muistuttaa Kai Merimaa.

-Toivoisin Liiton vastaisuudessa hyväksyvän veteraanit Suomen pöytätennikseen elimellisesti kuuluvana osana, jonka toimintaa pitää arvostaa ja edelleen kehittää.

-Olen aikaisemmin ehdottanut, että ainakin muutamissa lähinnä pääkaupunkiseudun, kilpailuissa pelattaisiin tavanomaisen VET-35-luokan sijaan ainakin VET-40/VET-50 luokkaa veteraanien aktiivisuuden ylläpitämiseksi. Tallinnan veteraaniturnaus osoittaa veteraaneillakin olevan kilpailuhalua, kunhan tilaisuus suodaan, sanoo Kaitsu.

-Aloittaessani aktiiviurani 1958 oli yleinen tapa lopettaa harrastus jo n. 30 vuoden ikäisenä. Kun käy "Rusan" päivävuorolaisten harjoituksia seuraamassa ei voi olla ihmettelemättä, miten jopa yli 85-vuotiaat vielä jaksavat pelata useampia tunteja päivässä. Pelaajien joukossa on sellaisiakin, jotka pingis on pelastanut lähiöiden kalja-
baarien kierteeltä. Useimmat näistä "päi-

väkerholaisista" osallistuvat vielä alempiin sarjoihinkin ja saavat tällä tavalla ilmeisesti myös tyydytettyä kilpailuviettiään.

Amerikan paketista alku

-Olen koko ikäni harrastanut erilaisia urheilulajeja. Parhaat edellytykset olisivat ilmeisesti olleet uintiin, mutta 1940-luvulla ei ollut halleja ja koko laji oli silloin sodan jälkeen lähes tuntematon. Saimme joskus 1940-luvun lopulla "Amerikan paketin", jossa oli kaksi pingispalloa. Näillä pelattiin n. 2 metrin mittaisella barokkiruokapöydällä kirjat "verkkona" niin kauan kuin pallot kestivät. Mailoina päällystämättömät vanerimailat. Sotaväessä sain seuraavan kosketuksen pingikseen.

Turusta alkoi...

Lajin harrastaminen alkoi sitten vasta Turun Kauppakorkean III-vuosikurssilla kun

Helsingissä järjestettiin pingiksessä aka-
teemiset SM-kilpailut. Koulun II-vuosikurs-
silla oli silloin kaksi B-luokan pelaajaa: Matti
Kolppanen ja Klaus Blåfield. On täysin Matti
Kolppasen "syytä", että ajauduin tämän la-
jin piiriin.

-Syksyllä 1958 liityin ÄIFK:n riveihin. Turus-
sa oli siihen aikaan 7 – 8 seuraa ja ÄIFK:
lla oli yksi pöytä kerran viikossa, meitä har-
rastajia oli 6 – 7, joten ei siinä paljoakaan
saanut illan aikana pelailla. Jouduin sitten
heti mukaan Turun piirin johtokuntaan ja
sitä kautta myös Liiton hallitukseen ja mm.
Pajulahden leirejä vedin kesäisin 10 vuoden
ajan. 1960-luvulla pöytätenniksen maaot-
teluja esitettiin usein telkkarissa ja niissä
toimin Juha Jokisen apupoikana. Teimme
Juhan kanssa televisioon 40 minuutin mit-
taisen pöytätenniksen esittelyohjelman.

-Turussa nousin heti B- ja A-luokkaan ja
edustamani seura ÄIFK kilpaili tasaväkises-
ti TuTo:n kanssa kaupungin ykkösseuran tit-
telistä, meillä oli tyttöjäkin enemmän kuin
tällä hetkellä on koko maassa.

Helsingissä ja Lahdessa jatkui

Siirryin 1962 Helsinkiin ja Wegaan joka
siihen aikaan oli todella merkittävä seura.
Seuran edustusjoukkue oli käytännössä
maajoukkue. Wegan aikana tuli v. 1969
ensimmäinen Suomen mestaruus IK-35
luokassa. Siirryin sitten Lahteen ja LPTS:
n puheenjohtajana toimin viisi vuotta. Työ-
kiireiden vuoksi lopetin sen vähäisenkin
pelaamisen kolmeksi vuodeksi, mutta veri
oli vettä sakeampaa ja ryhdyin taas vähän
pelailemaan silloisen Wegan riveissä ja taas
Matti Kolppasen kanssa samassa joukkue-
essa, muistelee nyt Westikaa edustava
Kaitsu.

Tavoitteita tulevaisuudellekin

-Jouduttuani laman aikoihin jäämään var-
hennetulle, astui pingis jälleen vahvasti
kuvioihin ja veteraanipingis kiinnosti. Aloin
taas kisoissa käymisen ja menestystäkin

tuli, jopa yleisissä sarjoissa ihan mukavas-
ti. Kansainvälisissä veteraanikisoissakin on
tullut käytyä: Pohjois-Euroopan eli NETU:n
kisoissa mitaleja on toistaiseksi 16 ja Yo-
kohaman MM-kisoissa tuli sitten uran tois-
taiseksi paras saavutus: mestaruus MN-70
luokassa ja sija 5-8 MK-70 luokassa, osan-
ottajia luokassa oli 200.

-Tavoitteita on vieläkin: ensi vuonna NETU:n
ja Suomen mestaruus MK-75 luokassa sekä
hyvä sijoitus Rio de Janeiron MM-kisoissa.
Sen pitemmälle en uskalla tavoitteita aset-
taa. (JS)

Rotterdam 2007

Rio de Janeiro 2008

Veteraanien oma kansainvälinen kilpailukalen-
teri tänä vuonna sisältää Rotterdamin EM-kisat
kesällä heti juhannuksen jälkeen. Syksyllä on
jälleen Tallinnan turnaus.

Ensi vuonna on sitten vuorossa ensin NETU:n
kisat Tallinnassa, jonne lähtijöitä on varmaankin
yli 100 ja ensi vuoden toukokuussa on sitten
monen veteraanin unelmamatka MM-kilpailuihin
Rio de Janeiroon. Tähän matkaan liitetään en-
tiseen tapaan ainakin yksi ylimääräinen viikko
Brasiliaan tutustumista varten.

Suomen liitto anoi vuoden 2009 EM-kisoja,
mutta ei vielä tällä kertaa saanut. Kisat ja noin
2000 – 2500 kisavieraan saaminen yli viikon
ajaksi olisi Liitolle ns. "tuhannen taalan paikka."
Kisojen järjestely on todella vaativa urakka ja
siihen vaaditaisiin kaikkien harrastajien paneu-
tumista. Onnistuessaan kisat toisivat Suomen
pingikselle paitsi mainetta myös mahtavan
määrän "mammonaa", jolla toimintaa voitaisiin
rahoittaa monen vuoden ajan.

Tuloksia

Veteraanien TOP-10 turnaus 2007 Ruskeasuolla.

–40 v.

1. Ismo Lallo	8 voittoa.
2. Terho Pitkänen	7 "
3. Leo Kivelä	6 "
4. Arto Puranen	6 "
5. Julius Muinonen	6 "
6. Harri Korpelainen	6 "
7. Pentti Ritalahti	3 "
8. Roger Söderberg	2 "
9. Willy Lindberg	1 "
10. Jan Forsman	0 "

–60v.

1. Seppo Reiman	8 voittoa.
2. Hannu Kajander	8 "
3. Antti Kirveskari	7 "
4. Pentti Naulapää	6 "
5. Veikko Holm	4 "
6. Henrik Roth	4 "
7. Veikko Koskinen	3 "
8. Kari Leskinen	3 "
9. Pentti Niukkanen	1 "
10. Pentti Vihervaara	1 "

–50 v.

1. Thomas Hallbäck	8 voittoa.
2. Yan Zhuo Ping	8 "
3. Pekka Tattari	8 "
4. Hannu Sihvo	5 "
5. Heikki Järvinen	5 "
6. Arno Heinänen	4 "
7. Jukka Kansonen	3 "
8. Risto Koskinen	2 "
9. Kai Rantala	1 "
10. Kari Partanen	1 "

–70v.

1. Kai Merimaa	7 "
2. Helge Björkblad	6 "
3. Tapio Mäntynen	5 "
4. Olavi Olander	3 "
5. Heikki Seiro	2 "
6. Erkki Simelius	2 "
7. Kari Nummelin	2 "
8. Olavi Kunnas	"
Poissa Ingvar Söderström	
Poissa Yrjö Huotari	

Veteraanien SM-kilpailut Porvoossa 20.-21.1.

Mitalistit:

NK35

1. Marie-Louise Skog Maraton, 2. Kaija Kosonen Westika

MK35

1. Esa Miettinen KuPTS, 2. Matti Nyysönen TuKa,

3. Ismo Lallo TuTo ja Mika Tuomola PT75

MK40

1. Matti Kurvinen Westika, 2. Seppo Hiltunen OPT-86,

3. Veli-Matti Kuivalainen JysRy, Ismo Lallo TuTo

MK45

1. Matti Nyysönen TuKa, 2. Matti Lappalainen ToTe,

3. Yan Zhou Ping PT Espoo ja Veli-Matti Korpela JysRy

M50

1. Yan Zhou Ping PT Espoo, 2. Vesa Bäckman PT Espoo,

3. Martti Autio GoldBoys ja Pekka Kolppanen Westika

M55

1. Matti Lappalainen ToTe, 2. Hannu Kajander TuTo,

3. Håkan Nyberg Westika ja Eino Määttä OPT-86

M60

1. Hannu Kajander TuTo, 2. Kari Lehtonen JysRy,

3. Håkan Nyberg Westika ja Antti Kirveskari TuTo

MK65

1. Esa Valasti PuPy, 2. Kai Merimaa Westika, 3. Yrjö Huotari PT Espoo ja Pentti Naulapää HaTe

MK70

1. Yrjö Huotari PT Espoo, 2. Kai Merimaa Westika, 3. Ingvar Söderström PT75 ja Caj Malmberg BF-78

MK75

1. Tapio Mäntynen, 2. Helge Björkblad TuTo, 3. Pauli Makkonen Westika ja Olavi Jormalainen HUT

MK80

1. Olavi Kunnas Westika, 2. Torvald Rundberg BK, 3. Oiva Siitonen Westika ja Per-Erik Stenman HIK

Nelinpelit

M35

1. Ismo Lallo / Matti Nyysönen TuTo / TuKa 2. Leo Kivelä / Julius Muinonen TIP-70, 3. Tomi Penttilä / Sami Surakka TuTo / TIP-70 ja Tero Kallio / Juha Suotmaa Laivasto

M40

1. Ismo Lallo / Matti Nyysönen TuTo / TuKa, 2. Martti Autio / Matti Lappalainen GoldBoys / ToTe, 3. Veli-Matti Kuivalainen / Veli-Matti Korpela JysRy ja Leo Kivelä / Julius Muinonen TIP-70

M50

1. Martti Autio / Matti Lappalainen GoldBoys / ToTe, 2. Vesa Bäckman / Yan Zhou Ping PT Espoo, 3. Kaj Blomfelt / Arno Heinänen Westika / BF-78 ja Jukka Kansonen / Kari Partanen TIP-70

M60

1. Hannu Kajander / Håkan Nyberg TuTo / Westika, 2. Seppo Reiman / Esa Valasti PT-2000 / PuPy, 3. Kaj Blomfelt / Pentti Vihervaara Westika / Ballong ja Kari Lehtonen / Kai Merimaa JysRy / Westika

M70

1. Kai Merimaa / Ingvar Söderström Westika / PT75, 2. Yrjö Huotari / Erkki Myöhänen PT Espoo / Ballong, 3. Helge Björkblad / Olavi Olander TuTo / NuPs ja Caj Malmberg / Einari Nuolioja BF-78 / Westika

M80

1. Torvald Rundberg / Oiva Siitonen Westika, 2. Olavi Kunnas / Usko Puustinen Westika

Matit Lappalainen ja Nyysönen ottivat odotetusti sarjojensa Suomen mestaruudet Porvoossa. Molemmat olivat tahoillaan voittamassa myös nelinpelin mestaruuksia.

Eurokids leiri 2.-8.2.2007

Tsekin tasavalta - Hluk

Euroopan pöytätennisliiton kehittämisohjelmaan kuuluva Eurokids leiri järjestettiin jo 16:tta kertaa ja tällä kertaa leiri järjestettiin Tsekin tasavallassa, pienessä ja mukavan rauhallisessa Hlugin kaupungissa.

Eurokids leirien tarkoitus on järjestää kansainvälisiä ja tasokkaita leirejä ETTU:n jäsenmaiden parhaille ja lupaavimmille nuorille pelaajille. Tällä kertaa kohteena olivat pääosin -94 ja -95 syntyneet pojat ja tytöt. Leirillä oli tänä vuonna mukana ennätysmäärä osallistujia: 24 maata ja 46 pelaajaa. Suomen edustajana leirillä oli tällä kertaa Cedrik von Heiroth allekirjoittanut valmentajanaan. Päävalmennusvastuun leirillä kantoi hyvin ammattitaitoisesti esiintynyt Euroopan juni-oriprojektien päävalmentajana ja muuten Itävallan juniorimaajoukkueen päävalmentajana toimiva Jarek Kolodziejczyk. Apunaan hänellä oli hyvin yhteistyökykyisiä ja osaavia valmentajia ympäri Euroopan.

Voisin kirjoittaa leirin tapahtumista vaikka kymmenen sivua useista eri näkökulmista, mutta koska en sitä jaksa tehdä ja koska kukaan ei kuitenkaan halua kuulla yksityiskohtaista selostusta matkani kuluista ja tuntemuksistani matkan aikana hyppäänkin suoraan asiaan ja leirin urheilullisen annin purkamiseen. Kiireellisten ja tietoa tyhjämpäiväisistä selityksistä onkivien lukijoiden vuoksi listaankin alaotsikoin leirin kolme painopistettä ja harjoitteiden tavoitetta, jotta kukin voi halutessaan hy-pätä tämän johdannon yli.

Balance and Coordination Tasapaino ja koordinaatio

Tämä teema puski hyvin vahvasti esille kaikessa hallilla tapahtuvassa toiminnassa. Tasapainoon ja koordinaatioon liittyvät asiat eivät rajoittuneet pelkkiin pöytätennisharjoitteisiin vaan silmään pistivät erityisesti lukuisat fyysiset harjoitukset, joissa testattiin etenkin koordinaatiota. Fyysisissä harjoitteissa ja koordinaatioharjoituksissa kiinnitin myös huomiota harjoitteiden pelinomaisuuteen. Harjoit-

Eurokids-leiri järjestettiin tänä vuonna Tsekin tasavallassa Hlugin kaupungissa. Suomea edustivat Tero Tamminen ja Cedrik von Heiroth.

Eurokids leiri 2.-8.2.2007
Tsekin tasavalta - Hluk

teet oli luotu niin, että ne harjoittivat juuri oikeita ja välttämättömiä osalu-juuri pöytätennistä varten. Jarek myös puuttui heti asiaan mikäli pelaajat irrottivat harjoituksen suorituksen pöytätennisharjoittelusta esimerkiksi olemalla pöytätennikseen kuulumattomassa asennossa ja selitti kuinka kyseiset liikkeet heijastuvat itse peliin. Itse otin tästä osalu-alueesta neuvosta vaarin ja olenkin nyt yrittänyt Turun alueella aloittaa toteuttamaan koordinaatiota kehittäviä ja hieman erilaisia fyysisiä harjoitteita. Samaa voisi miettiä myös muillakin paikkakunnilla ja jos on pulaa harjoitteista niin internetistä löytyy varmasti oivia sivustoja täynnä erilaisia harjoitteita.

Observing ball – collecting information before making the decision about the stroke

Pallon havainnointi – tiedon kerääminen ennen päätöksen tekemistä valittavasta lyönnistä

Toinen tärkeä teesi leirillä oli pelaajan päätökseen vaikuttavien tekijöiden pohtiminen ja päätöksen tärkeys. Pöytätennis

on paitsi fyysinen, myös psyykinen ja henkinen peli joka ei onnistu ilman alituis-ta keskittymistä oikeisiin asioihin. Koska erilaiset kiertteet ja rytminvaihtelu ovat hyvin olennainen osa peliä, myös pallon jatkuva arviointi ja havainnointi on elintärkeää. Pöytätenniksessa eivät riitä pelkkä kovuus ja varmuus, eikä mahtavinkaan lyöntivalikoima auta mikäli pallon arvionti ontuu ja omat valinnat epäonnistuvat jatkuvasti. Leirillä tätä teemaa korostettiin muistuttamalla pelaajia jatkuvasti pallon arvionnista ja harjoitteet olivat usein hyvin kolmiulotteisia eli pelaaja pakotettiin liikkumaan paljon myös syvyyttäissuunnassa ja täten lyömään erilaisia lyöntejä erilaisista palloista. Leirin aikana käydyistä keskusteluista muistuu mieleen ainakin Jarekin antama esimerkkilistaus maailman parhaiten palloa arvioivista pelaajista jonka kärjessä olivat vähemmän yllättävästi Vladimir Samsonov ja Jan-Ove Waldner.

Technique of strokes in receiving game Lyöntitekniikka syötön- palautuksessa

Edelliseen kohtaan läheisesti liittyvä asia eli syötönpalautus oli leirillä myös suuren lasin alla. Syötönpalautuksessa perehdyttiin paitsi oikean päätöksen tekemiseen ja syötön arviointiin niin myös syötönpalautukseen liittyvään tekniikkaan. Enimmäkseen keskityttiin lyhyen palautuksen tekniikkaan sekä ns. aktiiviseen syötönpalautukseen eli syötönpalautuksen pitäisi olla aktiivinen prosessi, jossa pallolle tehdään muutakin kuin yritetään palauttaa se pöytään. Itse syötöäkin ja sen peruseriaatteita käytiin leirillä hieman läpi, mutta koska syöttö on varsin henkilökohtainen asia niin keskityttiin enemmän syötönpalautuksen kehittämiseen.

Listaan kuitenkin tähän syötön periaattei-

den ohessa läpi käydyt perusasiat, mitkä useimmissa hyvissä syötöissä ovat kohdallaan. (Vaikka yläotsikko onkin syötönpalautus)

- osumakohta syötössä on parempi pitää lähellä vartaloa kuin kaukana siitä.

- syötön jälkeen oikean peliasennon löytäminen mahdollisimman nopeasti on erittäin tärkeitä.

- (syötössä hengitys on hyvä ajoittaa niin että uloshengitys tapahtuu palloon osumisen aikana sillä uloshengitys rentouttaa lähes kaikkia lihaksia ja vapauttaa niitä käytettäväksi hyväksi syötössä)

Yhteenvedo

Kaikenkaikkiaan leiri oli mahtava kokemus niin minulle kuin varmasti Cedrikillekin ja sain paljon uutta tietoa sekä vahvistusta omille mielipiteilleni ja hyvin perusteltuja argumentteja vastakkaisille mielipiteille. Leiri oli hyvin työntäyteinen (3 harjoituskertaa/päivä), mutta leirin ilmapiiri oli hy-

vin mukava ja avoin sekä pelaajien asenne ja motivaatio oli kohdallaan. Yhteistyö eri puolilta Eurooppaa tulevien valmentajien välillä sujui myös kitkattomasti ja hyvässä yhteisymmärryksessä. Suosittelen ehdottomasti suomalaisten pelaajien lähettämistä Eurokids leireille jatkossakin, sillä se on hyvä ikkuna nuorille pelaajille siinä millä tasolla Euroopan huipulla ollaan ja se on myös kaukaiselle pohjoisen maalle mahdollisuus päästä osalliseksi keskieuropalaisesta tietotaidosta ja kehittää yhteistyötä sekä rakentaa elintärkeitä suhteita eurooppalaiseen pöytätennis-yhteisöön.

Tämä raportti saattaa sisältää asiavirheitä ja se kuvaa allekirjoittaneen omia, henkilökohtaisia havaintoja, kokemuksia ja mielipiteitä.

Teksti: Tero Tamminen

Lajietiketti

Pöytätennis on Suomessa työläisurheilun maineessa. Se on ollut halpa harrastus, joka ei tänä päivänäkään joidenkin mielestä saa maksaa mitään. Välineet ovat harrastajatasolla erittäin edullisia, pelitilan vuokra ei päästä hui-maa eikä pelitilaa kaikissa tapauksissa tarvitse edes varata. Sitten ollaan harmissaan kun liiton valmennusryhmä pitää leiriään, koululaisryhmän liikuntatunti onkin poikkeuksellisesti siirretty pingshalliin tai peräti mestaruussarjan välillä häiritsee harrastustoimintaa. Tisch-tennis-lehdessä oltiin muuten sitä mieltä, ettei lajin edullisuutta enää kannata käyttää markkinointikeinona.

Lajietiketti taitaa olla aikalailla kyntämätön sarka. Siitä ei liene olemassa ainakaan kovin tuoretta kirjoitettua versiota enkä ole huomannut siitä käydyä keskustelua verkkosivujen foorumeillakaan. Olisiko sitten pingisväellä syytä olla omat epäviralliset käytösnormit, joiden kokonaisuutta voitaisiin kutsua etiketiksi? En näe syytä sille, etteikö asianlaita näin voisi olla. Hyvin tietoisena siitä, että asia ei varmaankaan ole toiminnan painopistealuetta, haluaisin kuitenkin käydä keskustelua siitä, onko nykyisessä yksinomaan käytännön sanelemassa etiketissä jossain kohdin parannettavaa ja onko syytä yrittää luoda jonkinlainen löyhä normisto tälle sektorille? Nuorten valmennusryhmällähän on oma säännöstönsä, joka sisältää jonkin verran myös etikettiin liittyviä asioita.

Eräs seikka, joka kisapaikalla usein pistää silmään on pukeutuminen. Jopa sääntöihin kirjattua vaatimusta peliasusta rikotaan, useimmiten pelaamalla verryttelyasun housuissa. Moniko alemman tason sarjaottelija huolehtii siitä, että hänellä on seuran peliasu? Moniko seura huolehtii siitä, että tämä ylipäätään olisi mahdollista? Sarjapeleissä tasosta riippumatta joukkueella tulee olla yhtenäinen peliasu. Nelinpeliparikin voisi sopia etukäteen minkä värinen paita viikonlopun kisaan laitetaan, eikö? Kilpailuissa pantaisiin päälle parasta mitä garderobista löytyy ja kotisalla harjoiteltaisiin tarvittaessa vähän nuhruisemmissa vetimissä. Peliasu olisi kaiken kaikkiaan tyylikäs, väriyhdistelmiä myöten. Aikanaan pelasin 14-17-vuotiaana nelinpelejä tenniksessä vakioparin kanssa ja meillä oli aika pitkälle samanlainen peliasu. Maila oli sama Wilson Advantage, paidan selkämykseen oli silkkipainettu mailasuojuksesta otettu logo, shortsit olivat saman väriset, hikinauhut ranteessa ja sukat olivat samanlaiset, tossuina Adidaksen Forest Hills, silloisen vielä massalla pelatun US Openin mukaan. Emme silti yrittäneet olla mitään asusteillamme elvisteleviä hienohelmoja, vaan tavallisia junnapelaajia kilpailullisine tavoitteineen.

Päävalmentajan ja Rusan vahtimestarin kanssa keskustelin lyhyesti katsomon puhtausasteesta ja totesimme sen siivottomaksi. Päävalmentaja jatkoi kansainväliseen kokemukseensa viitaten, että pingiskatsomo on ylivoimainen

mitä siivottomuuteen kilpailutapahtuman päätyttyä tulee. Roskakorien funktiota ei ymmärretä. Pelikasseja ei edes yritetä pitää siististi. Onko tämän pakko olla näin? Emmekö voisi yrittää päästä vähintään jääkiekkokatsomon tasolle?

Maltammeko katsoa peliä, on sitten kysymyksessä tavanomainen kansallinen kisa tai matseista kovin, Finlandia Openin loppuottelu? Vai höpöttämmekö omiamme, emmekä arvosta pelaajien ponnistelua edes sen vertaa, että olisimme hiljaa sen aikaa kun pallo on pelissä? Juoksemmeko pöydän vieritse kahville kun toiset keskittyvät ottelupalloon? Valitet-tavan yleistä on myös se, että seisoskelemme katsomossa turhanpäiten jolloin väistämättä peitämme jonkun toisen katsojan näkösektorin. Muistuttaako tavanomainen suomalainen kilpailutapahtuma enemmän torielämää kuin vakavasti otettavaa kilpaurheilutapahtumaa?

Sillä miten pukeudumme, seuraamme kilpailutapahtumaa, pidämme katsomon siistinä jne, on kuitenkin pieneltä osaltaan merkitystä sen suhteen minkälainen tulevaisuus lajilla on maassamme. Näin kilpailutapahtumat ovat kaikille viihtyisämpiä ja samalla annamme ulkopuolisille lajista hyvän kuvan - eikä maksa mitään.

Pekka Tennilä

Liimauskielto

**Nykysysteemeillä olympiakisoihin
ja kielto voimaan 1.9.2008**

Tulossa olevasta liimauskiellosta liikkuu monenlaista tietoa. - Päättös siitä, että uusi liimaussääntö astuu voimaan Olympialaisen jälkeen 1.9.2008 on olemassa eikä ainakaan tämän kevään vuosikokoukseen ole ehdotettu muuta, sanoo Matti Kolppanen, joka on kansainvälisen pöytätennisliiton ITTF:n sääntökomitean jäsen. Sen sijaan mailan rakennetta koskeva esitys on asialistalla. Esityksessä halutaan vähemmän rajoituksia mailarungon materiaaleiksi. Läpimennessään uusi sääntö mahdollistaisi mailarungon valmistamisen muistakin materiaaleista kuin puusta.

Balsarunko muotia

Nytkin mailoissa voi olla rajoitetusti muita materiaaleja.

- Lasikuitu- ja hiilikuituvahvisteisia mailoja on aikaisempaa enemmän. Myös puulajeja on tullut lisää. Viime aikoina erityisen suosittu on keveytensä takia ollut balsarunko. Samoin kumeissa tulee uusia nopeampia ja kontrolloitavampia, toisaalta markkinoilla on tiettyjä kumilaatuja, jotka ovat olleet kymmeniä vuosia käytössä, sanoo Helsingissä alan erikoisliikettä, Pingis-Centeriä pitävä Håkan Nyberg.

- Pelaajissa on kahta tyyppiä. Toiset pelaavat samoilla rungoilla ja kumeilla vuodesta toiseen, osa pelaajista kokeilee koko ajan uusia tuotteita. Aloittelijoille on tehty omat mailatyyppit, hinnoitellaan edulliset, mutta ominaisuuksiltaan kuitenkin sellaiset, että oikea tekniikka voidaan oppia.

- Tehtaat kehittelevät ja tuovat markkinoille uusia tuotteita koko ajan. Toivotaan, että kansainvälinen liitto valvoo kehitystä niin, että sääntöjä noudatetaan, sanoo Häkki, jonka oma peliura alkoi vuonna 1957, eli tänä vuonna tulee 50 vuotta täyteen. Pingiskauppaa hän lupaa pitää vielä ainakin muutaman vuoden. -Jatkajia löytyy ja pingisvälineitä saa Helsingistä tulevaisuudessakin, lupaa Håkan Nyberg.

Huolissaan Häkki on mm. Ruskeasuon käytöstä. - Liiton ja seurojen pitää toimia niin, että Ruskeasuota saadaan tehokkaampaan käyttöön. Nyt salissa on liian vähän seurojen pingisvalmennusta junioreille.

Aloittelijalle alle kahdella kymppillä

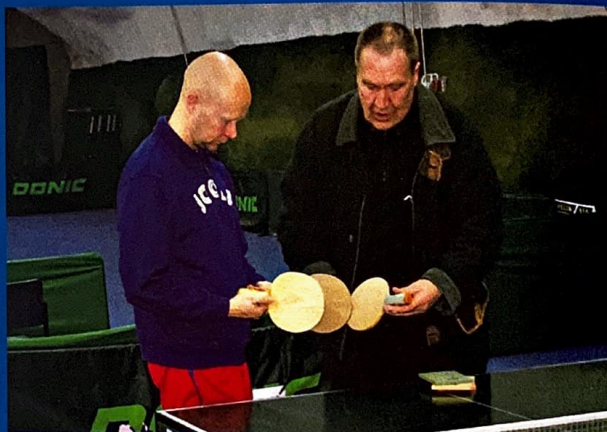
- Allekin kahdella kymppillä saa aloittelija mailan, jossa kitkaominaisuudet ovat tekniikan opettelua varten riittävät. Seurojen vetäjät ja pitkään pelanneet useimmiten tietävät, mitä tarvitaan, mutta valitettavan usein pingiskoululaisten mailoja rakennellaan vanhoista rungoista ja kumeista, sanoo Matti Nyssönen, joka on myynyt pingisvälineitä Turussa jo kahdenkymmenen vuoden ajan.

- Välinevaihtoehtoja on tarjolla laidasta laitaan. Usein kysytään samoja kumeja, joita on käytetty ennenkin, mutta keskustelun ja neuvonnan jälkeen päädytään johonkin muuhun ratkaisuun. Erilaiset mailamateriaalit ovat mielestäni lajille rikkaus ja tuovat monipuolisuutta pelityyleihin, sanoo Matti.

- Niin kauppiaan kuin harrastajankin näkökulmasta olisi hyvä, että seuroja ja pelaajia olisi enemmän, talkooväkeä vaan ei

Håkan Nybergin Pingis-Center palvelee asiakkaitaan Ruskeasuon hallin lähellä Helsingin Koroistientiellä.

Välinekauppaan kuuluu myös asiakkaan neuvominen, vaikkapa kilpailujen yhteydessä. Matti Nyssönen ja Simo Morri keskustelemassa mailarungoista SM-pronssiottelun päätyttyä Espoon Tuulimäessä.

tunnu löytyvän. Toisaalta talkoohengen varassa toiminta on amatöörimäistä, eikä kehitystä tapahdu riittävästi, pohdiskelee Matti Nyssönen. - Pingiksessä on liikaa totuttu siihen, että laji on halpa, mm. lisenssimaksut ovat muihin lajeihin verrattuna erittäin edullisia.

Matin oma pingisura on 35 vuoden mittainen ja hänet näkeekin usein jo veteraanikilpailujen nuorimpien sarjoissa. - Veteraaniurheilua on vähän rennompaa ja pidän muutenkin senioriliikuntaa tärkeänä.

**Håkin ja Matin markkinoimista tuotteista
saa lisätietoa:**

Pingis-Center, Håkan Nyberg, 0400-700 020

MN-Pingis, Matti Nyssönen (02) 432 8510, 044-533 5366

Cesium WRB

Art.No. 1376-01
Cesium WRB is perfect for the powerful varied offence player who wants unrivalled levels of power and feeling in their game.

Superior CRYSTAL

Art.No. 1377-34
Thanks to ACS and TUBE technology, the Superior CRYSTAL bat now offers players the possibility of experiencing maximum spin, speed and control.

Premier NCT

Art.No. 1378-01
The Premier NCT is the ultimate selection for the direct power-hitting player who concentrates primarily on pure speed, rather than spin.

Tiedustelut:
www.bernernsport.fi

 Koulutusta

SEURATYÖ KUNTOON!

PÖYTÄTENNISLIITON SEURAKOULUTUS 12.5.2007

Pöytätennisliitto järjestää kaikille seuroille tarkoitetun seurakoulutuspäivän Vantaalla Tiedekeskus Heurekassa. Päivän tavoitteena on tarjota seurojen vastuushenkilöille laaja tietopaketti seuratoiminnasta ja uusia malleja varainhankinnan kehittämiseksi.

Paikka

Tiedekeskus Heureka, Tikkurila

Aika

Lauantai 12.5.2007, klo 10-15.00

Ohjelma

10.00-10.10	Avaus
<i>Simo Pokki</i>
10.10-11.00	Hyvän seuran tunnusmerkit
Hyvän seuratoiminnan talous
<i>Kaj-Erik Fohlin, SUL</i>
11.00-11.45	Seuratoiminnan verotus (mm. valmentajapalkkiot)
<i>Kaj-Erik Fohlin, SUL</i>
12.00-12.45	Lounas ja kahvi
12.45-13.30	Seuratyö Ruotsissa,
<i>Emanuel Christiansson</i>
13.30-14.00	Miten raha liikkeelle seuratoiminnassa? Case pingiskoulut
<i>Simo Pokki</i>
14.00-14.20	Case PT Espoo, Miten me sen teimme?
<i>Seuran edustaja</i>
14.20-14.40	Katsaus seuratoimintaan
<i>Taneli Keinonen</i>
14.40-15.00	Keskustelua ja yhteenveto

Koulutus on maksuton ja SPTL tarjoaa osallistujille lounaan. Erittäin toivottavaa on, että samasta seurasta olisi osallistujia enemmän kuin vain yksi.

Ilmoittautumiset viimeistään maanantaina 7.5.2007 sähköpostilla taneli.keinonen@kolumbus.fi.

Suomen Pöytätennisliitto - Finnish Table Tennis Association

Mannerheimintie 124, A23; 00270 Helsinki, Finland

Phone: +358 (0)98771257, Fax: +358 (0)98771267, Cell: +358 505285861

Email: taneli.keinonen@kolumbus.fi www.sptl.fi